

PARADOX

Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să fiu aici din nou în această dimineață. Și, acum, ei mi-au spus că au avut o întâlnire specială, și au făcut câteva procese verbale. Și ei au vrut ca eu să vin să aud acele procese verbale, despre ce, dacă am ceva de spus pentru sau împotriva acestora, despre, ziceau că acolo a fost ceva referitor la interviuri, ei au avut ceva necaz. Eu mă gândesc că aceea este mareș, în felul acela. Eu accept aceea. Aceea îmi dă o șansă atunci, că eu pot.

2 Există așa de multe, eu presupun că sunt vreo șase sute de liste de așteptare, chiar acum, vedeți, de interviuri speciale. Și eu sunt obligat moral față de cuvântul meu, să stau cu fiecare până când auzim de la Dumnezeu, pentru persoana aceea, vedeți. Și apoi dacă tu faci asta, ai putea avea un ins chiar pe lista de așteptare acolo pentru, sau poate cu acea singură persoană, așteptând două sau trei săptămâni pentru acea singură persoană, vedeți, până când noi de fapt auzim de la Dumnezeu; venind împreună, ne rugăm împreună; mergem înapoi, despărțindu-ne; venim înapoi împreună, ne rugăm împreună, până când avem AȘA VORBESTE DOMNUL pentru persoana aceea. Ei bine, în timpul acela, vedeți, aceste alte lucruri.

3 Acum astfel, felul cum o înțeleg eu, corect, că fiecare își va scrie cererile lor, orice sunt ele, și doar să mi-o înmâneze. Și lăsați ca eu să o am, și apoi să mă rog peste această cerere, apoi eu pot chema aceste persoane acolo unde... Era acela, era acela felul cum a fost? [Fratele Neville zice, "Amin." – Ed.] Acum, aceea, aceea-i bine. Vedeți, și atunci poate în timp ce eu aștept cu această persoană, eu aș putea lua o sută, două sute de persoane, chiar în aceasta, acest grup chiar aici, unde eu aștept după unul. Căci, în felul acela, îmi va da o șansă atunci să ajung să văd mai multe persoane. Mie-mie într-adevăr îmi place aceea. Oricine a căzut pe ideea aceea, ei bine, eu cred că este destul de bună. Asta-i bine.

4 Și astfel, acum, aceasta a fost cumva o săptămână grozavă pentru mine, aceste ultime două săptămâni. Eu eram afară înaintea Domnului nostru, așa cum voi înțelegeți.

5 Dar, mă gândesc, înainte de a începe serviciul, mă gândesc că eu... Și eu știu una, că eu am un nepot aici pe undeva în clădire, și poate... Dacă el este un Branham, el este neastâmpărat, alergând în jur pe aici pe undeva, poate, astfel el este-el este cel care trebuie să ia aceste instrucțiuni, astfel el este pe aici pe undeva. Mă gândesc că există un serviciu de dedicare, și pentru alte mame care au micuții lor. Bine, dacă Fratele Teddy, eu cred că este, va veni la pian, și noi vom cânta vechiul nostru serviciu de dedicare familiar, a bebelușilor, Aduceți-i Înăuntru.

6 Acum, mulți oameni, în multe biserici, ei stropesc copiii. Și noi încercăm să urmăm chiar tendința Bibliei, tot așa de aproape cât știu eu să O urmez. Acum, nu există nici un loc în Biblie unde ei au stropit vreodată un adult, dar mai un copil. Și nicăieri nu a fost vreodată stropirea poruncită de Dumnezeu, la un copil sau un adult.

7 Dar există, în Biblie, unde ei au adus copii mici la Isus, și El a ridicat mâinile Lui și le-a pus peste cei mici, și i-a binecuvântat, și a zis, "Lăsați copilașii să vină la Mine." Acum acela-i al nostru-felul nostru de-a o face aici. Și acum, ca slujitori ai Lui, noi doar îi ducem înainte-înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune; și dacă există cineva aici care aveți bebelușul vostru care nu a fost dedicat.

8 Noi nu credem în a boteza, în nici o formă, bebelușii aceia. Căci, ei nu au păcat. "Ei sunt născuți în păcat, formați în fărădelege, vin în lume vorbind minciuni," dar ei nu au nimic de ce să se pocăiască. Și botezul este spre pocăință și iertarea păcatului. Deci, bebelușul lor nu are nimic pentru ce să se pocăiască; și când Isus a murit pe cruce, El a curățit tot păcatul. Iar acum când noi devenim suficient de vârstnici să știm că noi trebuie să ne pocăim pentru ce am făcut, atunci noi suntem, și recunoaștem căci Cristos a murit pentru noi. Acel copilaș nu poate să recunoască aceea, căci Cristos a murit pentru el; dar când noi suntem suficient de vârstnici să recunoaștem căci Cristos a murit pentru noi, și atunci noi suntem-noi suntem botezați atunci înspre moartea Lui și înviați spre învierea Lui. Cu voia Domnului, duminica viitoare eu ajung la aceea, Domnul... dacă Dumnezeu voiește.

9 Acum, de aceea, noi îi aducem și-i dedicăm. Orice mame, orice biserică, orice crez, orice culoare, orice altceva, noi dedicăm pe toți copilașii la Domnul Isus Cristos.

10 Acum, Frate Teddy, dacă ne vei lăsa să cântăm aceasta, Aduceți-i Înăuntru, dacă vrei. În ordine, haideți toți împreună acum.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru, Aduceți-i înăuntru de pe câmpurile păcatului; Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru, Aduceți pe cei rătăcitori la Isus.

11 În viziunea care am avut-o, chiar după ce mama mea s-a dus, asta-i ce am condus, cântarea, Aduceți-i Înăuntru, când copilașii, erau aduși.

Vrei să vii, Frate Neville?

12 Eu cunosc băiatul acesta. Billy zice, "Să nu-l scapi. Să nu-l scapi." El... Acesta-i William Branham, aici suntem trei dintre noi stând aici împreună, de William Branhami, trei generații, trei nume. Se uită la mine, în dimineața aceasta. Există ceva privitor la el, acela este un fel de băiat cu privire inocentă. Și el este William

Paul, Junior. Și astfel noi suntem recunoscători, eu sunt în dimineața aceasta, să dau Domnului Isus, din brațele tatălui său (fiul meu), nepotul, pentru o viață de slujire; binecuvântări peste tatăl și mama.

Să ne aplecăm capetele.

13 Grațiosul nostru, Tată Ceresc, eu știu că sunt mult înaintat pe cale, când îmi țin nepotul în mâna mea.

14 Dar mă gândesc la Iacob, când el a adus nepoții lui între genunchi, când el era un om bătrân, Efraim și Manase; i-a binecuvântat pe copiii aceia, și le-a împărțit binecuvântările spirituale care au durat chiar până în ziua de astăzi. Cum și-a încrucișat el mâinile de la unul, la celălalt, luând binecuvântarea de la Iudei către Neamuri, în cruce. Lasă ca Dumnezeu Cerului să vină aproape acum.

15 Acest nepot pe care Tu mi l-ai dat, Doamne, prin fiul meu și nora mea. Eu mă gândesc la ea fiind stearpă, fără să crească copii, și venind jos în ziua aceea din Yakima, Washington, când ea plângea, și a zis, "Eu doresc să fi putut să am un bebeluș."

16 Duhul Tău a venit în mașină, și acolo eu am zis, "Tu îl vei avea." Iar astăzi eu țin acest băiețel frumos în mâna mea; Cuvântul Tău vorbit, promisiunea Ta.

17 Acum, Doamne, în simplitatea acțiunilor noastre, noi punem acest copilaș, prin credință, în mâinile Domnului Isus; ca El, fiind aici în forma Duhului Sfânt, să ia copilașul în brațele Lui și grija Lui, și să-l călăuzească prin viață. Dă-i sănătate și tărie, o viață lungă, dacă Tu zăbovești. Și fie ca bebelușul să fie folosit spre Gloria Ta. Fie ca Puterea viului Dumnezeu să se odihnească peste copil. Dacă el trăiește să fie un bărbat, și Isus zăbovește, fie ca el să predice Evanghelia. Puterea lui Dumnezeu care i l-a dat mamei și tatălui lui, fie ca Aceasta niciodată să nu se depărteze de la el.

18 Binecuvântează-l pe tatăl și mama lui. Fie ca ei să fie crescuți, acest... Fie ca el să crească acest copil în atmosfera Creștină. Ca, toată instruirea umană care ei pot să i-o facă, acest copil să o aibe.

19 Acum, micuțule Billy Paul Branham, Junior, eu te predau Dumnezeului Atotputernic, în dedicare, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

20 Există ceva referitor la bebeluși, care este, mă gândesc, că este așa de dulce!

21 Îmi amintesc de Loyce, ea a plâns și își frământa mâinile. Ea este foarte emoționată. Loyce a crescut din mari necazuri, doar o fetiță de Kentucky care a avut o viață cam grea. Și ea... Într-o seară, Isus i-a apărut, stând în frig. Și ea a venit, alergând sus spre casă, pe la miezul nopții, ea și Billy, după ce ei s-au căsătorit. Și ei... jos pe marginea canapelei acolo, mi-am pus brațul în jurul ei și am călăuzit-o la Domnul Isus.

22 Ea a vrut copii așa de mult. Ei au fost căsătoriți de câțiva ani. Și venind jos din Yakima într-o zi, ea cumva plângea. Aceasta a fost un... Duhul Sfânt a venit înăuntru și i-a spus despre o boală feminină care a avut-o ea, a numit motivul pentru care ea nu putea avea copii. Atunci Duhul Sfânt a venit din nou, și a muștră boala aceea feminină și i-a dat binecuvântarea. Eu l-am dedicat chiar acum. Acolo este o...

23 Eu am câteva lucruri mici scrise aici, care eu vreau să le spun mai întâi, înainte de a citi textul. Întâi, sunt adunări de viitor, care le-am scris. Aceea este duminica viitoare, dacă va voi Domnul. Eu știu că devine cu gheață și-i rău pe drumuri.

24 Și noi avem persoane aici care vin din Georgia, și Alabama, și Florida, și Ohio, și Illinois. Și-și acest grup mic de oameni sunt formați de peste tot.

25 Unii dintre oameni îmi spun, zic, "Am trecut pe lângă biserica ta acolo jos, Billy, dimineața acolo. Acolo sunt numere la mașini de prin toată țara aici."

Eu spun, "Da."

26 Unul aici și unul acolo, acela-i felul cum cred că va fi Mireasa. "Doi în câmp; și Eu voi lua unul, și voi lăsa unul," și așa mai departe.

Și eu-eu nu vreau ca oamenii să conducă pe acele drumuri înghețate.

27 Și eu știu că eu, la fel, căci chiar după Crăciun acum, eu voieu voi pleca, în câmp, cu voia Domnului. Eu am vreo cinsprezece servicii diferite stabilite acum.

28 Și așa vrea să anunț, pe următoarea duminică, cu voia Domnului, așa vrea să învăț asupra unui Mesaj foarte remarcabil, pentru mine. Eu am studiat, săptămâna aceasta și săptămâna anterioară, despre istoria Bibliei. Și așa vrea să vorbesc despre subiectul de Creștinism Contra Păgânism, sau, ori, Idolatrie; duminica viitoare.

29 Și apoi duminica următoare este ziua Ajunului de Crăciun, duminica următoare; și duminică, o săptămână, vreau să spun, scuzăți-mă. Duminică, o săptămână, este ziua Ajunului de Crăciun. Acum dacă anunț pentru un Mesaj, și acei, unii dintre prietenii mei scumpi vin din Alabama și Mississippi și Georgia, și din jur în felul acela, copilașii vor fi descurajați cu siguranță în seara de Crăciun. Și dacă Domnul pune pe inima mea să aduc Mesajul de Crăciun pentru biserică, atunci voi face, dacă Domnul voiește, eu promit la fiecare care este în afara orașului, vedeți, eu vă trimit banda eu însumi, vedeți. Astfel voi nu trebuie să vă părăsiți copilașii pentru seara de Crăciun, seara de Ajun de Crăciun. Și apoi eu voi-eu vă voi trimite banda, cu complimentele mele, vedeți, despre adunare. Și doar amintiți-vă asta.

30 Un alt lucru, voi știți, tu-tu nu te poți aștepta ca fiecare să creadă tot ce spui. Aceasta doar-aceasta doar nu merge în felul acela.

31 Am uitat în dimineața aceasta, grăbindu-mă repede, ca să ajung aici jos. S-a întâmplat să mă uit sus... Fratele Woods a adus pe soția mea și pe aceia jos. Eu-eu m-am uitat sus, și era aproape timpul să încep serviciul aici jos, ca eu să intru. Și ei miau spus, Billy m-a chemat seara trecută, și a zis că ei au vrut ca eu să vin aici în această dimineață, să aud aceste procese verbale citite de la ultima ședință.

32 Eu urma să aduc o istorie, doar să încerc să îndrept ceva ce am zis. Nu contează cât de clar încerci să o faci, totuși există cineva care nu o pricepe. Este despre altare la biserică. Vedeți? Cineva a zis, "Fratele Branham nu crede într-un altar în biserică." Eu cred într-un altar în biserică. Vedeți? Dar altarele nu erau locuri unde oamenii vin să se roage. Acolo nu a fost niciodată o chemare la altar făcută, în vreun timp, în Biblie. Nu există un astfel de lucru.

33 Și eu vreau să vă aduc, o voi face duminica viitoare, în istoria bisericii timpurii, că motivul că acolo nu erau altare în biserică. Deoarece, căzând prosternat la un altar este o formă păgână de închinare, și nu este o idee Creștină de loc. Acum, eu voi vorbi despre aceea, de asemenea, duminica viitoare. Dar acolo nu erau altare în biserică timpurie, să facă chemare la altar. Acolo nu era nimic decât o cameră goală. Acea-i tot. Fără crucifix, nici nimic, nimic în cameră decât o podea plată. Oamenii erau Biserica penticostală în zilele timpurii, așa cum vă voi aduce eu de la mulți istorici diferiți, duminica următoare, cu voia Domnului. Și aș vrea să v-o aduc din Biserica Pelerinilor Timpurii a lui Ironside, și din Două Babiloane ale lui Hislop, din Părinții Pre-Niceeni, Conciliul de la Niceea, oh, așa de multe din ele, scrierile lui Hazeltine despre biserică timpurie, și diferiți alții, voi vedeți. Să vă arăt că nicăieri...

34 Chiar în Irlanda, unde am vizitat, în biserică pe care Catolicii o numesc un sfânt Catolic, Sfântul Patrick, dar nu era absolut nici un strop de istorie nicăieri care să spună asta. Acel Sfânt Patrick nu a fost nimic decât un protestant al bisericii Romane. Acolo nu este nicăieri. Nimeni nu poate produce vreo istorie care va arăta aceea, că el a fost un Catolic. El, a lui, toate din școlile lui au fost în Irlanda de Nord. Atunci când acest Împărat Catolic a venit în Anglia, el a dat la moarte zece mii din oamenii lui Sfântul Patrick. Și biserică încă stă acolo astăzi, școlile lui, toate în Anglia de Nord.

35 Și unde o auziți zicând, "Sfântul Patrick a alungat toți șerpii afară din Irlanda," voi știți ce erau, faptele istorice ale acestuia? El a crezut în cincizecime, că a avut Putere să ia șerpi în mână, să ia șerpi. Și acela-i motivul că s-a zis, a început.

36 Și Petru fiind răstignit, cu capul în jos, în Roma, nu există în martirologie. Și eu am cercetat pe fiecare, peste tot, și am citit despre istorici, despre tot ce știu, și nu există nici o Scriptură care a zis că fie Pavel sau Petru să fi fost cândva omorât în Roma. Acestea sunt dogme. Aceasta s-a pornit de către prima biserică Romană, și nu este Adevărul. Există o mulțime întregă. Eu voi intra în aceea duminică următoare.

37 Apoi un alt lucru despre care am auzit așa de mult. Cineva mi-a spus, un mare predicator remarcabil, el a zis, "Frate Branham, de ce nu lași femeile acelea în pace?" El a zis, "Tu știi, oamenii te consideră ca un profet. De ce nu-i înveți lucruri înalte spirituale?" Omul acela poate șade prezent. Dacă el este, aș vrea ca să iei aceasta, frate. "De ce nu-i înveți lucruri înalte spirituale, unde tu te urci, și să-i lași să urce acolo; în loc să le spui despre a nu-și tăia părul, și felul de îmbrăcăminte să poarte?"

38 Dacă tu ești aici, sau ascuți banda, frate. Dacă eu nu le pot scoate din grădiniță, cum o să le învăț eu algebra? Ele nu au decența și moralitatea morală cu ele, ca măcar să-și lase părul să crească, și să poarte rochie ca doamnele, cum să le înveți lucruri spirituale? Vedeți? Corect. Nu cunosc începutul, nu cunosc ABC-ul. Și încerci să le înveți ceva înalt, le dai o educație de facultate, când ele nu-și cunosc ABC-ul? Lăsați-le să învețe ABC-ul întâi, și atunci noi vom-vom vom merge înainte la aceea.

39 Acum, săptămâna trecută ați avut un-un om mare aici la amvon, să-mi ia locul. Acela a fost Fratele William BoothClibborn, care este cunoscut, printre toți predicatorii, a fi prințul predicatorilor; mare om, mare, mare predicator. În mod deschis, el este unul dintre cei mai buni care există în țări, oriunde. Omul poate predica Evanghelia în șapte limbi diferite, deci vă puteți imagina ce este el. Și el este un predicator al Evangheliei depline.

40 El a fost acela care a stat cu mine în dezbateră aceea, cu acei șapte predicatori ai Bisericii lui Cristos de data aceea. Și dacă au existat cândva oameni pentru care mi-a părut rău, au fost oamenii aceia după ce el a terminat cu ei. Eu-eu niciodată nu am auzit așa ceva în viața mea. Ei chiar s-au ridicat și au început să plece. El i-a întâmpinat la ușă, a zis, "Am gândit că voi ați vrut să vorbiți despre vindecare Divină?"

41 Și el este așa de răspicat, totuși, doar așa de îngrozitor de răspicat. El doar i-a numit tot ce a putut, la "neștiutori" și de toate, voi știți. Astfel, el, el este foarte răspicat, și acela-i singurul lucru despre el. Dacă tu ai condimenta acea cunoștință cu ceva dragoste, ar fi diferit, vedeți. Și el-el poate fi aici. Da, dar eu-eu o spun dinadins, voi știți, așa, dacă el ar fi foarte dulce cu aceasta.

Dar, oh, vai, el este un Englez, și el doar într-adevăr poate deveni așa de agitat.

42 Dar el i-a întâmpinat la ușă, și și-a pus degetul în fața lor, a zis, "Dacă mai săriți vreodată asupra lui din nou," acela eram eu, a zis, "Eu vă voi expune înaintea publicului, și eu într-adevăr voi face din voi un grup de măgari," a zis el. Și eu niciodată nu am auzit de ei de atunci, vedeți. Da, eu nu-i blamez. Eu aş sta departe, de asemenea. Aha. Da, căci voi niciodată nu aveți un cuvânt înspre tăiş, în jurul Fratelui Booth.

43 Un predicator minunat, om fin, Creştin bun, curat, om moral, din câte ştiu eu ceva despre el, și l-am cunoscut cu anii. Am ajuns să ascult banda lui, ce v-a predicat, despre cât de sfânt și înalt este Dumnezeu, și cum am fost noi născuți în păcat; și ce ar putea face vreodată un om care să aducă, să-i poată spune lui Dumnezeu ce să facă. Vedeți? Și aceea era într-adevăr foarte minunat.

44 Acum, motivul că eu am fost plecat de data aceasta, eu am avut o săptămână de post și rugăciune, care m-a călăuzit să am o decizie.

45 Și eu am un mic întrerupător aici, ar trebui să fie pe undeva, care cenzurează, cenzurează ce nu am vrut. Oh, aici suntem. Acesta este. Ce eu vreau pe bandă, și ce voi nu vreți pe bandă. Deci, fraților, dacă banda voastră este puțin încurcată, ei bine, să nu... Voi puteți tăia partea aceea afară. Acum, dar înăuntrul acolo, în felul acela, așa de mulți o ia, când Fratele Mercier și aceia au fost singurii care au putut lua benzi, păi, eu i-aș pune să le cenzureze acolo înainte să le las să meargă. Dar în aceasta, oricine poate să le ia acum, vedeți, oricine care vrea să le ia poate să le ia. Și astfel eu-eu trebuie să le cenzurez însumi, de la acest întrerupător chiar aici, ce nu vreau să spun, să las să meargă afară pe benzi.

46 Căci, există unele lucruri care vi le pot spune toate aici, care desigur nu aş vrea să iese afară cu oamenii. Căci, lăsați-i în pace. Dacă orbul conduce orbul, ei toți cad în groapă, oricum, vedeți. Astfel, doar să nu-i ofensați. Cum a spus Isus, "Nu-i ofensați pe acei Farisei." A zis, "Dacă ei vor ceva, dacă vor ceva bani ca tribut, mergeți jos și aruncați undița în mare, și prindeți primul pește, și luați-i moneda din gură, și mergeți și plătiți-le." A zis, "Să nu, să nu-i ofensați, doar lăsați-i în pace."

47 Dar în toată viața mea, de când am fost un băiețuș, eu am... Domnul întotdeauna mi-a dat viziuni, cu care noi suntem familiarizați aici la biserică și, eu sunt sigur, în țară unde aceste benzi vor circula de asemenea, despre viziuni. Și cu această Biblie deschisă înaintea mea, și înaintea lui Dumnezeu Care eu stau, eu niciodată nu am știut de una din ele să greșească. Ele au fost întotdeauna perfecte.

48 Și eu am avut o viziune cu câteva săptămâni în urmă, vreo trei săptămâni acum, marția aceasta care vine; aceea m-a dus pe genunchi, și afară în pustie, să postesc și să mă rog. Și m-am îmbrăcat (fiindcă este frig) haine groase izolate dedesubt, așa ca eu... să le folosesc la excursiile de vânătoare, așa ca să nu îngheț, pe acolo în peștera mea și în pădure. Și m-am dus sus, fără...

49 Cineva a zis, "Bine, Frate Branham, te-ai dus sus să cauți? Tu arfi trebuit să mergi sus să cauți o viziune de la Domnul."

50 Am zis, "Nu, tu nu mergi... Tu nu o faci în felul acela. Tu nu poți trage nimic din Dumnezeu."

51 Vedeți, acela-i motivul că oamenii continuă să zică, în interviuri, zicând, "Întrebă pe Domnul. Doar stai cu aceasta! Doar stai cu aceasta!"

52 Eu am avut un cuvânt de la Domnul să-l duc la Fratele Neville, despre a profetii peste fiecare care vine pe la acest altar aici. Dumnezeu i-a spus, într-adevăr l-a chemat jos despre aceasta, vedeți. Să nu faceți asta, voi îl împingeți în fire și atunci veți avea un profet fals. Vedeți? Vedeți, lăsați-l să facă întocmai cum Duhul îl călăuzește să facă. Vedeți?

53 Să nu, nu încercați să trageți nimic din Dumnezeu, căci voi nu o puteți face. El va vorbi numai... Ca Balaam, profetul plătit, a zis, "Eu pot vorbi numai ce îmi pune Dumnezeu în gură. Sau altfel, eu nu o pot spune."

54 Și aceea este același lucru, mie-mi place acest sistem care- l au acum, așa ca eu să pot afla ce, doar ce ar avea Domnul să facem. Aceea este foarte bine.

55 Dar Isus s-a dus în pustie, să postească, după ce Duhul Sfânt a venit peste El. "Ioan a mărturisit, văzând Duhul lui Dumnezeu venind peste El." Și El a fost umplut cu Puterea lui Dumnezeu, Dumnezeu în El, și atunci El a mers în pustie să postească, după aceea. Nu înainte, ca Duhul Sfânt să vină peste El, ci El a mers și a postit după ce Duhul Sfânt a venit peste El. Vedeți?

56 Și acum, în viziune, eu aş putea spune aceasta. Eu am menționat-o odată. Eu urma să o tai jos de pe bandă, dar eu cred că doar o voi lăsa pe ea. Eu...

57 Era în jur de ora trei dimineața, eu presupun. Eu m-am sculat, și m-am uitat unde, în fața mea, și eu veneam jos la Iordan. Se părea că eu stăteam pe harta Palestinei, și veneam în jos la Iordan. Și se părea că puteam să aud cântarea, "Eu merg jos la Iordan," cineva a cântat-o. Și așa cum mă apropiam de râu, m-am uitat înapoi și am văzut pe ce cale am venit, și eu eram la două treimi din cale acolo, spre Iordan. Și m-am uitat peste Iordan, și am zis, "Oh, laudă lui Dumnezeu, doar de partea cealaltă este unde stau toate promisiunile! Fiecare promisiune stă în Țara promisă."

58 Și apoi mi-am revenit, și m-am gândit, "Aș fi putut eu posibil am... se poate că am visat, căci este timpul

noptii?" Vedeți, o viziune este ceva care tu o vezi cu ochii deschiși, întocmai ca un vis, tu te uiți chiar la ea. Și ești-ești conștient că stai ca aici pe platformă, și tu ești-tu stai aici, dar totuși tu se pare că ești într-un vis. Acolo-i... Tu nu o poți explica, nu este nici o cale să o faci. Vedeți, aceasta-i lucrarea lui Dumnezeu. Și căile lui Dumnezeu sunt inexplicabile. Ele trebuie să fie acceptate prin credință.

59 Apoi așa cum stau acolo puțin, la o parte de acest scaun, atunci, dintr-o dată, iată că vine iarăși înapoi. Apoi am știut atunci că aceasta era o viziune. Și apoi când am venit în viziune din nou, se părea că am fost înălțat sus și ședeam pe o-o șosea, o șosea îngustă, cu ceva frate. Eu nu am știut cine era fratele. Mam uitat în jur, și am zis, "Acum eu sunt sigur și știu că aceasta este o viziune, Domnul Dumnezeu este aici." Și se părea că toți se temeau. Am zis, "De ce le este la toți așa de teamă?"

60 Și un glas a venit și a zis, "Există un astfel de pericol în zilele acestea. Există un lucru mare hidos care-i moarte când vă lovește."

61 Și am auzit buroiunile zdrobite jos, și m-am uitat, și aici venea un șarpe monstru uriaș târându-se prin buroiuni. M-am gândit, "Acum, știind că aceasta este viziune, atunci eu voi vedea ce este acest-acest animal sau fiară." Și el s-a târât sus pe șosea. Și imediat ce l-am avut în vedere, am știut că era un mamba. Acum, un mamba este un șarpe African, care are cea mai mortală mușcătură dintre toate ce există. Nu există nimic așa de otrăvitor ca mamba. Și șarpele, desigur, reprezintă păcat, moarte. Vedeți? Și acolo este... Noi avem în această țară, șarpele cu clopoței, și copperhead, și cottonmouth mocasin, mulți dintre șerpii aceia, care, dacă ești cu sănătatea șubredă și unul te-ar mușca, acesta poate te va ucide, numai dacă nu primești vreun fel de ajutor imediat.

62 Și apoi-apoi noi mergem în Africa și India, și noi aflăm cobra. Există o cobră neagră, el este un șarpe rău, el are o mușcătură de moarte, de asemenea. Și acolo este cobra galbenă, care este mult mai departe de el. Și cobra galbenă, pacientul moare cu o moarte așa de oribilă, el moare de sufocare. El-el paralizază sistemul respirator. Și ei-ei nu pot respira, ei doar își deschid gura și gâfâie, și încearcă să, și mor în felul acela. Și acela era felul de șarpe care era doar la o palmă de al prinde pe Billy Paul, când am lovit șarpele, în Africa.

63 Și atunci-atunci vine mamba, el este moarte. Doar când el... El este așa de rapid tu nu-l poți vedea. El merge peste vârful buroiunilor și se aruncă cu partea din spate a cozii. Doar, "whoosh," și este dus! Te lovește în față, de obicei. Se ridică în sus și lovește tare. Și, când el te lovește, tu doar mai ai câteva răsuflări până ești terminat. Se întoarce foarte... Nu numai că paralizază, intră în cursul sângelui, ia nervii, totul, tu doar mori chiar în câteva secunde. Acei băieți băștinași și băieți urmăritori, voi puteți spune, "namba," și ei își vor lovi capetele împreună, strigă, căci este-este moarte doar în câteva secunde, vedeți, când unul te lovește.

64 Și aici era el, pe șosea. M-am gândit, "Ei bine, aceasta este." Astfel m-am uitat la el. Și el se uita mânios la mine, și și-a lins limba, și aici a venit. Dar când a ajuns chiar aproape de mine... El alerga sus repede, și apoi devenea din ce în ce mai încet, și doar tremura și s-a oprit, și atunci ceva îl ținea departe. El nu mă putea mușca. Și el se întorcea în jur de partea cealaltă, și a încercat să se apropie din partea aceasta. Și el mergea înapoi și lua un start, și șuiera chiar spre mine, devenea din ce în ce mai încet, și apoi la o oprire, și apoi se scutura în acel fel și se mișca înapoi. El nu mă putea lovi.

65 Apoi el s-a întors și s-a uitat la prietenul meu, și a plecat departe după prietenul meu. Și l-am văzut pe prietenul meu doar sărind sus în aer, și peste el și peste el și peste el, încercând, și lucrul lovea spre el. M-am gândit, "Oh, dacă acesta îl lovește vreodată, va fi o moarte instantanee." Nu-i de mirare că fiecare este așa de speriat, căci când acest lucru te lovește este o moarte instantanee." Și-și el doar lovea spre el în felul acela, și eu miam aruncat mâinile în sus, am zis, "O Dumnezeule, ai milă de fratele meu!" Am zis, "Dacă șarpele acela îl lovește odată, îl va omori."

66 Și chiar atunci șarpele s-a întors la mine când am zis aceea, și s-a uitat la mine din nou. Și un Glas a venit de deasupra mea, și a zis, "Ți s-a dat putere să-l legi, pe cel mai rău, sau oricare."

Și am zis, "Bine, Dumnezeule, ce trebuie să fac?"

67 El a zis, "Există un singur lucru ce trebuie să faci, tu trebuie să fii mai sincer. Vezi, tu trebuie să fii mai sincer."

68 Am zis, "Bine, Dumnezeule, iartă-mă pentru nesinceritatea mea, și lasă-mă să am sinceritate." Și când miam ridicat mâinile spre El din nou, acolo era un mare Ceva care a venit peste mine, doar m-a înălțat, se părea că tot trupul meu a fost încărcat cu Ceva.

69 Și m-am uitat la șarpe. Și atunci el a pornit spre mine, și el nu o putea face, chiar. Și am zis, "Satan, în Numele Domnului Isus Cristos, eu te leg." Și șarpele, un fum albastru a ieșit din el, și el s-a încolăcit și a făcut semnul acela ca un S, S mare făcut invers, un semn și. [& - Ed.] Și înseamnă "leagă-l pe acesta sau orice de sub el," căci el a fost cel mai rău. Fum albastru a ieșit din el, și coada lui s-a sugrumat pe sine la moarte în jurul capului lui, când el a făcut acest S invers, acela și semnul (ca o conjuncție, vedeți) la sugrumat de moarte. Și fratele a fost liber.

70 Și eu am mers acolo și l-am zdrobit. Am zis, "Acum eu trebuie să aflu despre aceasta, pentru că este o

viziune." Și eu am lovit pe-pe acel lucru, și el s-a transformat așa, arăta ca un mâner, un mâner de pahar pe un ulcior, și doar l-a făcut cristal solid. Și am zis, "Gândiți-vă la aceea, ce repede! Acel fum albastru era viață. Și totul l-a părăsit, toate elementele, și este transformat în sticlă."

71 Și chiar atunci un Glas a venit din nou, și a zis, "Tu poți să- l dezlegi, de asemenea."

72 Așa că am zis, "Atunci, Satan, ca eu să pot ști, eu te dezleg." Și când s-a făcut, el a început să vină din nou la viață, unduindu-se. Și am zis, "Eu te leg înapoi, în Numele lui Isus Cristos." Și când s-a făcut, fumul a ieșit din el din nou, și el s-a sugrumat drept înapoi din nou și s-a transformat în cristal.

73 Și atunci când el a făcut așa, Glasul acela a zis, "Acum tu trebuie să fii mai sincer decât cum ești, să faci aceasta." Atunci aceasta m-a părăsit, și eu stăteam în cameră.

74 După câteva momente, am auzit un ceas pornind, și soția mea s-a... se scula. Copiii, voi știți cum este, eu presupun, la casa voastră, unul, "Ce voi purta astăzi, mamă? Unde, unde îmi sunt cărțile? Și ce am făcut eu?" Voi știți. Voi, întocmai ca orice casă, voi nu vă puteți auzi gândind, cu greu, căci ei toți încearcă să se pregătească deodată.

75 Și-și astfel eu m-am strecurat în camera de zi, și m-am pus pe genunchi, și am zis, "Doamne Isuse, eu nu știu aceste lucruri. Și ce trebuie eu să fac? Și copiii mă vor chema să-i duc la școală în câteva momente. Ce trebuie să fac?" Și m-am uitat în jur, și Biblia mea stătea acolo, și am zis, "Doamne, dacă Tu mă vei ierta..." Eu nu cred în a deschide doar Scriptura, și a lua ceva din Biblie și să zică aceea, dar, există timpuri când Dumnezeu vă poate mângâia printr-un astfel de lucru. Și am zis, "Doamne, în acest caz de urgență chiar acum, înainte ca Duhul Tău să plece. Și eu-eu nu știu ce să fac. Copiii vor fi o oră, încă, înainte de a pleca. Vrei Tu doar să-mi arăți? Dacă aceea era ceva care Tu încerci să aduci la mine, Tată Ceresc, atunci lasă-mă să știu."

76 Și am luat această Biblie și doar am deschis-o așa, și degetul meu era la 1 Corinteni, al 5-lea capitol, al 8-lea verset, când ceva se citește ceva în felul acesta. "Când voi veniți..." Eu îmi planificam să iau un post, pentru Domnul. Eu i-am spus Lui că mă voi duce afară să postesc. A zis, "Când veniți la acest ospăț..." Care, un post în trup este un ospăț cu Domnul. Noi știm asta. "Astfel când voi veniți la acest ospăț, să nu veniți cu aluatul vechi sau aluatul răutății, și așa mai departe; ci să veniți cu pâinea nedospită a sincerității și a adevărului," tocmai exact ce mi-a spus El în viziune. "Veniți..." "Dumnezeu este Judecătorul meu solemn. "Veniți cu pâinea nedospită a sincerității și a adevărului," acela este Cuvântul. Atunci am văzut ce a vrut El să spună. Așa cum El...

77 Cu ani în urmă, când am văzut Biblia venind jos, eu o am scrisă chiar aici, venind jos; și o mână a venit din Cer și a indicat jos spre Iosua, și a citit primele nouă versete, și s-a oprit acolo. Acela-i, Iosua venind în pustie, dar niciodată nu a făcut... el era gata să ... Când el s-a apropiat de Iordan, Dumnezeu l-a chemat afară, a zis, "Astăzi Eu voi începe să te măresc înaintea poporului." Și atunci el a trecut copiii lui Israel dincolo de Iordan, la țara unde ... le-a dat, le-a împărțit, țara promisă.

78 Am mers la pădure, și m-am rugat și m-am rugat, și am postit. Și, acum, am mers înapoi la pomul acela unde am întâlnit, unde au fost veeritețele acelea, de care noi am auzit în alte Mesaje, vedeți, unde erau veeritețele acelea. Și stând acolo, pe la ora trei sau patru dimineața, după ce am băjbăit printre arbuști cu ce lumină puteam să văd, să ajung la pomul acela, venind devreme căci am fost călăuzit acolo. Și atunci l-am întâlnit pe El. Dumnezeule, ajută-mă să trăiesc totdeauna devotat!

79 Eu îmi voi citi textul acum. Eu am luat pentru un text în această dimineață, l-am scris aici jos pe undeva (oh, iată-l aici), Iosua, în Cartea lui Iosua, al 10-lea capitol. Către voi care urmează să citiți după mine, sau, al 10-lea capitol și al 12-lea verset. Și eu am doar o oră.

80 Și apoi, mă gândesc, eu nu sunt sigur, dar eu cred că Billy a zis că el a dat cartonașe de rugăciune în această dimineață. A zis, "Nu erau prea mulți, ci doar câțiva oameni au vrut să se facă rugăciune pentru ei." Și oricare aveți cartonașe de rugăciune, ridicați-vă mâna acum. Așa este. Ei bine, în ordine, este bine. În ordine.

Acum al 12-lea verset din al 10-lea capitol din Iosua.

81 Și acum, amintiți-vă acum, în viitor, duminica următoare aș vrea să vorbesc despre *Creștinism Contra Idolatrie*. Și atunci eu vă voi spune de atunci, despre dacă Domnul ne călăuzește înainte pentru mesajul de Crăciun, sau nu. Se pare că eu am un mesaj pe inima mea pentru popor, la Crăciun. Și atunci eu vă voi spune de atunci.

82 Acum începând să citim la al 12-lea verset din capitolul al 10-lea din Iosua.

Atunci Iosua a vorbit DOMNULUI în ziua când DOMNUL i-a dat pe Amoriți înaintea copiilor lui Israel, și el a zis în fața lui Israel, Soare, stai liniștit deasupra Gabaonului; și... Lună, în valea Aialonului.

Și soarele a stat pe loc, și luna a stat, până când poporul s-a răzbunat pe vrăjmașii lor. Lucrul acesta nu este scris în Cartea lui Iasher? Astfel soarele a stat pe loc în mijlocul cerului, și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întregă. (Ascultați acum.)

Nici nu a mai fost o zi ca aceea mai înainte... sau după ea, când DOMNUL să fi ascultat glasul unui om: căci DOMNUL a luptat pentru Israel.

Și Iosua s-a întors, și tot Israelul cu el, în tabără la Ghilgal.

83 Fie ca Dumnezeu să adauge binecuvântările Lui la Cuvântul Lui. Acum eu doresc, dacă va fi voia Domnului, ca voi să zăboviți cu mine pentru câteva minute. Eu vreau să iau un subiect, straniu, ciudat; despre citirea unei astfel de Scripturi. Aș vrea atenția voastră și-și rugăciunea în timpul acestui timp. Aș vrea să iau subiectul, dintr-un cuvânt: *Paradox*.

84 Și, întâi, mi-ar place să explic poate ce este un paradox. În dicționarul Webster, zice că un *paradox* înseamnă "ceva care este incredibil, dar adevărat." Acela este un paradox. Ceva care este aproape complet irațional, nu putea fi așa dar totuși este, același un paradox. Acum aș vrea să zăbovesc câteva minute pe aceste cuvinte, un paradox.

85 Acum noi avem multe lucruri la care ne-am putea referi ca paradox. Un lucru la care mi-ar place să mă refer, este, această lume însăși este un paradox. Starea ei este un paradox.

86 Seara trecută eu vorbeam cu fiica mea, Rebekah, care este la liceu. Și eu studiam aici în Scriptură, și-și îi spuneam despre citirea acestui-acestui verset de aici. Și ea a zis, "Tati, Iosua de fapt a oprit lumea, nu-i așa?"

Am zis, "Eu nu știu ce a oprit el. El a oprit soarele."

87 Ea a zis, "El nu a putut opri soarele, căci soarele nu călătorește."

88 Am zis, "Reflectarea lui străbate peste pământ, totuși, și el a oprit aceea."

Ea a zis, "Bine, atunci Dumnezeu a oprit lumea."

89 Am zis, "Atunci, pentru agnostici, ce se întâmplă dacă lumea s-ar întâmpla să se oprească și să-și piardă gravitația? El va plonja prin spațiu ca o-o stea, și proiectile din el vor cădea la o sută de miliarde de ani în spațiu."

90 Dar Biblia a zis că, "Soarele s-a oprit, și a stat la locul lui pentru o zi întreagă." Eu o cred. Eu o cred. Este irațional și incredibil, dar este Adevărul.

91 Te rog spune-mi atunci, care este partea de sus a lumii, Polul Nord sau Polul Sud? De unde știi, dacă tu ești în spațiu? Voi ziceți, "Polul Sud este jos, sub noi." Ei cred că Polul Nord este jos, sub ei. Vedeți?

92 El stă într-un spațiu, într-un cerc mic de aer, așa cum se învâрте cu vreo mie și ceva de mile pe oră. Căci, există douăzeci și patru sau douăzeci și cinci de mii de mile în jurul lui, și el se învâрте în jur în douăzeci și patru de ore, astfel îl face să meargă mai bine de o mie de mile pe oră, călătorind în jur. Și el niciodată nu greșește, lovind exact. Unde este-unde este pe ecuator, unde el merge în jur, el niciodată nu pierde un minut; perfect la timp, stând în aer. Dacă acela nu este un paradox, eu nu știu care este unul. Cum că sunt toate sistemele cerești, cum sunt ele așa la timp, așa de perfect; încât aceea, în anii care vor veni, douăzeci și treizeci de ani de acum, știința poate vedea venirea eclipsei de soare și de lună, trecând. Și vă poate spune, până la moment, când ele vor trece și când va începe eclipsa.

93 Nu contează cât de fin este un ceas care-l avem noi, unul de precizia... Eu am unul aici care mi-a fost dat în Elveția, ca un cadou, când am fost acolo. Valoarea este aproape trei sute de dolari, în bani Americani. Acela mi-a fost dat. Nu există o săptămână fără să trebuiască să fie fixat din nou; toate ceasurile, nimic ce poate face omul este așa de perfect. Acesta va, în câțiva ani, se va uza și va fi dus. Și se învechește, se face mai rău tot timpul. Rubinele se vor uza. Acuratețea lui îl va părăsi. Nu este nimic acolo ce poate fi pus sau fixat de om, sau cioplit de om, care poate rămâne perfect.

94 Dar această lume stă perfect! Cine o controlează? Bine, voi ziceți, "Eu nu știu ce o controlează, ce o ține în locul ei." Acesta într-adevăr este un paradox. Acesta-i, voi nu puteți descrie cum o face Dumnezeu, dar El o face. Deci, acela-i lucrul principal, că El o face. Și noi știm că este așa.

95 Este incredibil cum că voi puteți roti o minge în aer, ea nu va face o revoluție completă în același loc.

96 Eu mă gândeam, aici cu un timp în urmă, când am fost în deșert. Și unul dintre acești cactuși mici săritori care acizii din sângele vostru îi vor atrage chiar la voi, unul dintre inșii aceia a sărit pe mine. Și tu nu-l poți scoate jos, tu trebuie să iei ceva și să-l razi jos. Și el are scăieți mici pe el. Și nu contează cât de bine ascuți un ac, un ac va fi tocit la capăt; o ascuțire perfectă a unui ac va fi așa de perfectă cât puteți să-l faceți, el va fi tocit, față de unul dintre acei cactuși săritori. Și totuși acesta este o frunză, însăși, rulată strâns. Cum poate fi că natura poate să răsucescă o frunză mai strânsă și mai ascuțită, la punct, decât o mașină fină poate să ascute un ac? Și, totuși, drept jos la capătul acelu punct sunt scăieți mici ca un cârlig de pescuit, în felul acela, scăieți mici să-l țină, să-l țină înăuntru așa cum merge. Oh, un paradox, corect, pentru știință. Este incredibil, dar este adevărat.

97 Aș vrea ca cineva să explice aceasta. Eu nu v-aș putea spune exact milele, sau câte mile zice știința că este luna de pământ. Dar cum poate luna aceea, aș spune eu, să stea la milioane și milioane de mile depărtare de pământ, și încă să controleze fluxul acela al mării. Ce face aceasta? Cum se poate face? Este un paradox, dar totuși noi privim și vedem că se face. Aceasta se întâmplă. Luna contolează fluxurile. Când luna se clatină afară în acest fel, de la pământ, fluxul merge cu ea. Și Dumnezeu a pus luna peste fluxuri, și a stabilit

granițele. Și ele nu pot trece granița aceea unde Dumnezeu a tras o linie, și a zis, "Vezi, tu poți veni așa de aproape, dar tu nu poți lua restul, căci Eu pun o gardă peste tine."

98 Luna aceea, milioane de mile de la pământ, cheamă spre marea aceea, și îi stabilește granițele și o controlează. Incredibil! Ce este pe luna aceea? Când, doar câteva mile depărtare de pământ, toată gravitația, tot aerul, orice altceva, pleacă, merge afară în spațiu unde nici măcar nu există aer, pentru milioane și milioane și milioane de mile înmulțite. Și, totuși, ea o controlează! Zice, "Tu poți merge așa de departe, dar tu nu poți merge mai departe, căci eu sunt paznicul lui Dumnezeu. Eu sunt paza care stă aici, și tu nu poți trece aceste granițe." Explicați aceea. Acela-i un paradox, cum că Dumnezeu face aceea, dar totuși El o face. Aceasta nu se poate explica.

99 Noi avem timp de iarnă, zăpadă pe pământ, frig, pământul îngheață. O sămânță mică, și în sămânța aceea mică este un germen de viață, și acea sămânță mică va îngheța și se sparge, și miezul iese afară din ea. Și germenul acela de viață va sta în țărână, într-o foaie înghețată de gheață care ar omorî orice viață. Cum este păstrată, și apoi vine din nou în timpul primăverii? Nu am putea explica asta, am putea noi? Este un paradox.

100 Noi luăm Evrei, capitolul al 11-lea și versetul al 3-lea, noi înțelegem acolo că Biblia spune, Pavel vorbea, că, "Lumea a fost formată și alcătuită prin Cuvântul lui Dumnezeu," un paradox, că un-un Cuvânt poate vorbi și din Cuvântul acela să-să formeze lucruri materiale, "Așa încât lucrurile care se văd au fost făcute din lucruri care nu se văd." Lucrurile care le vedem, au fost Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Pământul este Cuvântul lui Dumnezeu. Pomii sunt un Cuvânt al lui Dumnezeu. De ce să ne temem să ne încredem în Acela care a dat un astfel de Cuvânt, cu așa Putere și autoritate? De ce să ne fie frică să luăm Cuvântul la noi înșine și să-L aplicăm la noi înșine? Aceasta arată unde noi am căzut, în necredință. Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu, un paradox! Cu adevărat un paradox, Cuvântul lui Dumnezeu.

101 De asemenea, mi-ar place să arăt un paradox chiar repede, și acela-i când Dumnezeu l-a chemat pe Abraham și i-a spus, când el era în vârstă de o sută de ani; și Sara de nouăzeci, de patruzeci de ani a trecut timpul de menopauză pentru ea. Și Abraham, a cărui viață era aproape ca moartă; și Sara, care a fost steapă de la început, și pântecelul ei aproape ca mort. Și totuși Dumnezeu a zis că El va aduce, prin ei, un copil. Acela-i un paradox. Întrebați doctorul dacă o femeie, în vârstă de o sută de ani, poate crește un copil, să aibe un copil. Este imposibil, este incredibil, dar ea a avut căci Dumnezeu a zis că ea o va face.

102 Este un lucru incredibil, să te gândești că un om poate sta cu spatele întors la un cort, un străin cu praf pe hainele Lui, și să-i spună unei femei, cine era în spatele cortului, și despre ce gândea ea. Un paradox, incredibil, dar totuși este adevărat.

103 Era incredibil, când Abraham l-a dus pe Isaac pe vârful muntelui, singurul lui fiu născut, și l-a dus sus pe vârful muntelui, să-l ofere ca o jertfă. Și când el a ajuns în vârful muntelui, și l-a pus pe Isaac pe lemne, și a fost gata să-i ia viața. Și când el venea în jos cu mâna, Ceva i-a apucat mâna! Și acolo era un berbec agățat de coarnele lui, în pustie, pe vârful muntelui. Un paradox! De unde a venit berbecul? Cum a putut fi la o sută de mile de civilizație, fără să fie omorât; cu lei și șaci, și câini sălbatici și fiare, și lucruri? De unde a venit el? Cum a ajuns el acolo, și sus pe vârful muntelui unde nu este apă? De ce nu a fost el acolo când a adunat pietrele? El i-a chemat numele Jehovah-jireh, "Domnul a rânduit Însuși o jertfă." Incredibil dar totuși este așa de adevărat, căci El este Jehovah-jireh. Lucruri incredibile pentru cunoștința și știința noastră, dar totuși este adevărat! Un mare paradox!

104 A fost un paradox, și va fi, când Isus, Marcu 11:22, 23, când El a zis, "Dacă ziceți acestui munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci credeți că ceea ce ați zis se va împlini, voi puteți avea ceea ce ați zis." Este incredibil, dar este adevărat. Acesta-i un paradox.

105 Pot să mă opresc aici să zic, acolo în pădurea aceea, șezând lângă copacul acela în acea dimineață, nu erau verigițe în pădure, dar când un Glas a vorbit și a zis, "Spune unde vor fi ele!"

106 Și acolo, așa să mă ajute, dacă eu mor înainte de a termina acest mesaj, indicând cu degetul meu spre o ramură goală, un nuc, am zis, "El va sta chiar acolo," și acolo a fost! Incredibil, dar adevărat!

El a zis, "Unde v-a fi următoarea?"

107 Am zis, "Acolo în grămada aceea de verdeță," și nu mi-am luat degetul jos până când a fost acolo!

"Unde v-a fi următoarea?"

108 "Pe butucul acela pe câmpul acela." Și acolo era! Este incredibil.

109 Am întrebat-o pe soția mea, cealaltă dimineață. Am zis, "Dragă, mi-am pierdut simțurile? Devin eu un nebun? Ce se petrece cu mine? De ce spun eu lucrurile care le spun? De ce fac lucrurile pe care le fac? Ce mă face?" Eu iubesc oamenii, și totuși doar îi sfășii. Și eu postesc și mă rog să scap de aceasta; și cu cât postesc și mă rog mai mult, devine mai rău. Incredibil, dar este adevărat! Este adevărat.

110 Am văzut o femeie ridicându-și mâna chiar atunci, înapoi în clădire, laudând pe Domnul. Aceasta era Hattie Wright, șezând acolo jos. Când, ea avea doi băieți, dacă ei mă vor scuza că zic aceasta, renegați, băieți din lume. Acela femeie mică șezând acolo în ziua aceea, o văduvă. Și am zis, "Hattie, Domnul Dumnezeu... tu

ai zis lucrul corect. El a rânduit acele veverițe. El este Jehovah-jireh."

111 Ea a zis, "Acela nu este nimic decât adevărul lui Dumnezeu!" Oh, ea a zis lucrul corect! Se pare incredibil ca o ființă umană să poată vorbi un cuvânt...

112 Așa cum Fratele Booth v-a spus. Așa de murdari și întinați cum suntem noi, Cine este Acela care stă acolo în spate dincolo de lună și stele, și tot spațiul și timpul și Eternitatea? Așa cum chiar Booth a zis-o, și eu am citit același lucru zilele trecute, citind Irineus, căci chiar și Îngerii sunt murdari în privirea Lui. Cine suntem noi?

113 Dar o femeie a spus lucrul corect, care cheamă inima lui Iehova! A zis, "Întreab-o ce vrea ea, și atunci dai-i." Amin. Incredibil, dar adevărat! Chiar aici acum și în privirea noastră este dovada vizibilă, ea a cerut pentru sufletele băieților ei să fie Creștini. Dumnezeu i-a dat dorința ei. Incredibil! Acela a fost mai mult un miracol decât vindecarea unei persoane bolnave. Aceea este a schimba viața unui om, sufletul lui, trupul, și tot ce este el. Aceasta i-a schimbat alcătuirea. Incredibil, dar adevărat! Acesta era un paradox. Noi îl vedem pretutindeni.

114 Paradox în timpul lui Noe. Când, Noe, un om, doar un om obișnuit, el a devenit un profet, sau a fost un profet al Domnului, poate fermier. Dumnezeu i-a spus, "Pregătește-te pentru o ploaie care va veni din Cer," când acolo nu era ploaie. Niciodată nu a fost ploaie. Nu există cale să vină ploaia acolo sus. Niciodată nu a plouat pe pământ. Nu erau mări, nu erau ape, dar totuși Dumnezeu i-a spus să facă o corabie pentru salvarea casei lui. Și Dumnezeu a adus ploaia jos! Acesta era un paradox. Neștiințific, dar (ce?) acesta era un paradox, oricum. Da.

115 A fost un paradox când copiii Evrei care au decis că ei vor sta cu Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent de ce se întâmplă, că regele a făcut cuptorul de șapte ori mai fierbinte decât cum a fost vreodată încălzit, și i-a aruncat pe oamenii aceia înăuntru. Când, căldura intensă a-a cuptorului a omorât pe oamenii care s-au apropiat pe pasarelă cu ei, la gura cuptorului; ei au murit. Dar totuși acei oameni au umblat în cuptorul acela poate pentru trei ore. Acolo nu ar mai fi fost nici praful din ei, pentru că viața umană care era în ei ar fi pierit. Dacă a făcut o viață umană să piară, prin a se apropia de acesta, ce i-ar face la o altă viață umană? Dar ei i-au aruncat acolo înăuntru, și să zicem trei ore, poate au fost cinci.

116 El poate a mers și a avut masa de prânz. și a venit înapoi, a zis, "Deschide ușa cuptorului. Acolo nu ar mai fi rămas nici praful din inșii aceia!" Dar când el a deschis ușa, acolo erau ei, nevătămați, umblând în jur în foc. Incredibil, dar adevărat! De ce? El a zis, "Câți ați pus înăuntru?"

Ei au zis, "Noi am pus trei înăuntru."

117 El a zis, "Eu văd patru." Aceea este ce a făcut paradoxul. "Și acel Unul arată ca fiul zeilor." El nu era un fiu al zeilor; El era Fiul lui Dumnezeu! Ei erau păgâni. Oh, Dumnezeu în marele Lui Cuvânt!

118 A venit un timp când armata lui Dumnezeu a devenit lașă și s-a temut de un om, și a stat pe coasta unui deal. Când ei au lăsat un om care era de trei ori mărimea oricăruia din ai lor, stătea afară pe coasta unui deal, și a zis, "Acum voi vă încredeți într-un Dumnezeu real, voi ziceți. Unul dintre voi băieților veniți afară și luptați cu mine, și noi nu vom-noi nu vom avea nici o vărsare de sânge." Dușmanii lui Dumnezeu au împins biserica lui Dumnezeu către coasta dealului, și ei o luau! Ei se temeau. Ei erau lași.

119 Și în tabără a venit un ins mititel, o piele mică de oaie înfășurată în jurul lui, o haină de cioban; cel mai mic om din toată armata, și nici nu era un soldat. Dar acesta era un paradox, când Dumnezeu a luat acel singur om, acel ins mic nepreocupat. Biblia a zis că el era roșcat. Acel omuleț a pus toată armata, dușmanul, să se lupte! Acela era un paradox. Se părea că Dumnezeu ar fi dat acelei mari, armate în marș suficient curaj să meargă să lupte. Ei erau slujitorii lui Dumnezeu, de ce nu se duc să lupte bătălia lui Dumnezeu? Acela-i dușmanul lui Dumnezeu, luați-l! Se pare că El le-ar fi dat curaj. Dar Dumnezeu a luat o persoană mică.

120 Și amintiți-vă, un alt paradox, el nu a luat o sabie. Saul a încercat să-i pună armura lui pe el, a încercat să-i pună o sabie în mână. Sărmanul ins mic nu o putea ține sus. Și el a luat o praștie, o gumă mică sau o piele mică, cu două bucăți de ață înfășurate pe ea. Și el a învins toată armata dușmanului, și i-a pus pe fugă. Acesta era un paradox, cum că băiețelul acela a putut pune o armată pe fugă.

121 Este un paradox. Sigur. Dumnezeu o face. El doar este plin de ele. Sigur, El este. Aceea este ce face El. Aceea este calea Lui de-a o face. Da, domnule. Acesta era un paradox.

122 Când Egiptul a avut o armată mare care ei o aveau, toată lumea a fost biruită. Ei au avut fiecare națiune sub mâinile lor. Și când Dumnezeu a decis să distrugă armata aceea, să distrugă națiunea aceea, se părea că El ar fi ridicat ceva armată Amorită, sau vreo armată mare pe undeva, și i-ar fi trimis acolo jos cu echipament mai bun; sau să pună o consolidare din toate denominațiunile împreună, să meargă jos și să lupte, împreună, așa ca el să obțină cooperarea deplină. Dar, Dumnezeu a folosit un paradox! El a luat un om bătrân, în vârstă de optzeci de ani, și nu i-a pus o sabie în mână, ci un băț vechi strâmb, care a scufundat Egiptul în fundul mării moarte. Incredibil, ce poate face Dumnezeu, dar acela-i felul cum o face El. El folosește paradoxuri să o facă. Vedeti, El îl aduce la un paradox, un toiag strâmb al unui păstor în loc de o armată mărșăluind, să învingă o-o

națiune care stăpâna lumea.

123 Oh, singurul lucru după care așteaptă Dumnezeu acum, eu cred. Rusia nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. El vrea să ia un om. El nu trebuie să aibe organizații mari. El nu trebuie să aibe denominațiuni mari. El vrea să ia un om la care El poate să înfășoare Duhul Lui în el! Aceea va spune restul, acolo va fi un alt paradox; până când El poate lua pe cineva complet predat, care va face aceea. Acela-i felul cum își face Dumnezeu lucrarea Lui, El folosește paradox.

124 A fost un paradox când un soldat mare al... al lui Dumnezeu, cu numele de Iosafat, a stat la porți, cu un om decăzut cu numele de Ahab, și a zis, "Înainte ca noi să mergem la această bătălie, nu este un lucru bun ca să consultăm pe Domnul?" Acum, dacă inima acelui om este flămândă, să cunoască voia lui Dumnezeu, acolo trebuie să fie o voie a lui Dumnezeu pe undeva.

125 Nu întotdeauna este siguranță în mulțimea sfetnicilor. Ahab zice, "Eu am toți predicatorii mei. Ei toți sunt profeți. Eu îi voi chema aici sus. Și tu știi, dacă eu aduc afară patru sute de profeți, noi vom afla Cuvântul Domnului." Nu întotdeauna afli, nu întotdeauna.

126 Dacă nu este cu Cuvântul, atunci stați la o parte dela aceasta. Mie nu-mi pasă câți sunt acolo. Stați cu Cuvântul acela! Dumnezeu nu poate lua Cuvântul acela înapoi.

127 Acum, el i-a adus pe toți acolo, și ei toți au profețit într-un acord, că, "Domnul este cu ei. Suiți-vă!"

128 Dar totuși acolo era ceva care nu era în regulă. Și acel om al lui Dumnezeu a știut că nu era în regulă. El a zis, "Nu mai ai încă unul? Doar încă unul, pe undeva?"

"Oh," a zis, "noi avem unul, dar eu îl urăsc." A zis, "Să nu spună regele așa."

129 Dumnezeu a ales un băiat analfabet, un mic renegat al națiunii, unul disprețuit și respins, să aducă mesajul Lui la cei cu inima flămândă. În loc ca toate denominațiunile împreună să vorbească într-un acord în unitate, Dumnezeu a adus o persoană. Un paradox, dar omul avea Adevărul. Și a dovedit a fi Adevărul, căci el era cu Cuvântul. Acesta era un paradox, exact.

130 Acum voi ziceți, "Tu vrei să spui că ești în dezacord cu toată aceasta și aceea și aceea?" Dacă aceasta nu este cu Cuvântul, eu nu sunt de acord cu ea. Așa este. Cuvântul lui Dumnezeu nu va greși niciodată.

131 Vorbind cu un preot, nu cu mult în urmă, el a zis, "Dl. Branham, tu încerci să argumentezi un punct din Biblie." A zis, "Noi credem biserica, nimic decât atât. Noi credem biserica, ce spune biserica. Dumnezeu este în biserica Lui."

132 Am zis, "Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Și El este Cuvântul." Așa este, Cuvântul!

133 Acela-i motivul că Mica a luat Cuvântul. Și Dumnezeu a folosit un paradox să facă fiecare denominațiune de rușine, și a adus la împlinire Cuvântul slujitorului lui Dumnezeu; un om, disprețuit, respins, urât! Ce? Urât de propriul lui popor. Acum, el nu era un comunist, sau el nu a fost altceva. Să zicem că el a fost penticostal, și grupurile Penticostale l-au urât. Lor nu le-a plăcut de el. Ei nu au avut nimic de-a face cu el. Dar el avea Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut un paradox din aceasta.

134 "De ce să nu facă El, dacă toți acești alți inși sunt profeți și lucrători, și așa mai departe, de ce nu poate, în tot acest grup mare întreg, să decidă ceva mai bun decât o persoană? Pare nerațional ca Dumnezeu să facă doar Cuvântul unui om corect, decât al celorlalți din ei."

135 Deoarece, cuvântul acelui om era Cuvântul lui Dumnezeu. Acela-i motivul că Dumnezeu a adus lucrul la împlinire, deoarece omul era cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ceilalți profețeau o minciună. Da, era un paradox când Dumnezeu a luat Cuvântul unui om mic, și l-a făcut adevărat, deoarece era Cuvântul Lui. Dumnezeu trebuie să stea lângă Cuvântul Lui, nu cuvântul consiliului. Dar, Cuvântul lui Dumnezeu, alături de acela stă El.

136 El l-a luat pe Mica în loc de o școală de predicatori bine instruiți, oameni renumiți. Nimic împotriva lor, ei erau oameni mari. Ei erau oameni care nu au crezut în alt Dumnezeu, ei au crezut în același Dumnezeu în care a crezut Mica. Dar ei au acționat ca și cum ar fi crezut în El, dar nu-i luau Cuvântul Lui. Deoarece, ei au vrut să fie populari. Ei au vrut să afle favor cu regele. Și orbirea lor a trecut cu vederea adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Cum putea Dumnezeu să binecuvânteze ceea ce a blestemat El?

137 Voi doamnelor și bărbaților, amândoi, să nu gândiți că eu fac aceasta să fiu nesuferit. Eu o fac să fiu cinstit. Acela-i motivul. Cum pot spune eu că, "Femeile ar trebui să aibe... bine, lăsați-le să-și taie părul, și lucruri ca acelea; să poarte, hainele lor, aceea nu are nimic de-a face cu Aceasta"? Cuvântul lui Dumnezeu zice că are! Ea este de rușinare și degradantă atât timp cât o face, și Dumnezeu niciodată nu va avea de-a face cu ea. Mie nu-mi pasă cât de mult vorbește ea în limbi, sau sare sau strigă, ea nu a ajuns nicăieri cu Dumnezeu, încă. Acela-i Cuvântul Domnului.

138 Omule, tu care nu-ți poți stăpâni propria ta casă, și atunci să încercați să fiți predicatori și diaconi? Cum sunteți voi potriviți să fiți un predicator în amvon, să conduceți Biserica viului Dumnezeu, și să le împărțiți moștenirea lor? Când, voi vă gândiți mai mult la tichetul vostru de masă și la oferta care vine decât la

Cuvântul lui Dumnezeu, și vă este rușine să o spuneți înaintea femeilor, de teamă că nu veți fi populari. Dumnezeu să aibe milă de sufletul vostru păcătos!

139 Vorbiți Cuvântul lui Dumnezeu, în Adevăr! Ioan a zis, "Securea este pusă la rădăcina pomului." Și securea este Cuvântul lui Dumnezeu. "Fiecare pom care nu aduce roada potrivită, îl taie și-l aruncă în foc." Dumnezeu, adă-ne un alt paradox!

140 De ce l-a luat Dumnezeu pe Ioan Botezătorul, așa cum eu doar am vorbit despre el, în loc de preoții Lui bine instruiți din ziua aceea? El a luat un om care nu a mers niciodată o zi la școală în viața lui. Deci, noi înțelegem că Ioan a mers în pustie, la vârsta de nouă ani, și a fost singur cu Dumnezeu.

141 Cu câteva zile în urmă, în citirea Consiliului de la Nicea. Aceea a fost mult timp după moartea ultimului apostol, Sfântul Ioan. Când oamenii aceia au venit sus acolo la acel Consiliu de la Nicea, uni dintre frații aceia bătrâni i-au jenat pe restul din ei. Ei au venit acolo, în piei de oi; peste acei împărați în robe, ca Constantin și episcopii din Roma. Piei vechi de oi înfășurate în jurul lor, și trăiau în pustie, cu ierburi, dar ei erau profeți ai Domnului. Biserița, de partea Greacă, au mers înainte; partea Romană a mers înapoi. Dar aceasta merge să arate, când voi compromiteți, voi nu puteți fi un slujitor al lui Cristos.

142 Ioan. În ziua aceea, biserica era foarte ortodoxă, ei aveau preoții, oamenii bine instruiți. Dar Dumnezeu a ales omul care nu avea educație deloc, și l-a luat din pustie, cu o bucată de piele de oaie înfășurată în jurul lui, și barba lui toată scâiețată, părul lui îi atârna pe gât. Fără amvon de unde să predice. Fără biserică care să-l invite. Dar el probabil a stat în noroi, până la jumătatea genunchilor lui, și a predicat, "Împărăția lui Dumnezeu este aproape!" Dumnezeu a ales omul acela.

143 Când Isus a zis, "Pe cine ați ieșit să vedeți, un om care poate vorbi la toate școlile, un om care este îmbrăcat cu haine fine, și așa mai departe?" El a zis, "Ei sunt în palatele regești." A zis, "La ce v-ați dus să vedeți, un profet?" El a zis, "Mai mult decât un profet. Acesta este acela despre care profetul a vorbit că va veni, 'Eu trimit mesagerul Meu înaintea feței Mele.'" El era îngerul legământului. El era marele premergător.

144 Dar, acesta era un paradox, cum a ajuns. De ce nu a venit el jos la cea școală mare acolo sus la Ierusalim? De ce nu a venit El la Caiafa, marele preot? De ce nu a venit El la uni dintre acei oameni mari, instruiți, care au fost instruiți din copilărie, și tații lor au fost instruiți înaintea lor, și tații lor înaintea lor, din generație după generație după generație, instruiți și școlarizați, fini, înalt culturați, educați? Și atunci să alegă un om bătrân afară în pustie; care nu a avut nici o zi de școală în viața lui, și l-a pus acolo afară la Iordan, și a zis, "Acesta, acesta este el." Un paradox, exact. Incredibil, dar totuși acela a fost adevărat. Dumnezeu a făcut-o.

145 Nașterea virgină a Domnului nostru, incredibil, ca o femeie să nască un copil fără să cunoască un bărbat. Dumnezeu a făcut-o. Dumnezeu a făcut-o. Vedeți, este un paradox. A luat o femeie mică acolo jos, o fetiță mică, logodită cu ceva bărbat de vreo patruzeci și cinci de ani, ea însăși avea vreo șaisprezece sau optsprezece ani, și s-a logodit cu acest bărbat care era un văduv, a patru copii. Și apoi a luat această femeie și a preambrit-o prin Duhul Sfânt, și a conceput în pântecul ei trupul în care a locuit Dumnezeu Atotputernic. Un paradox!

146 Cum că Cerul nu-L poate ține! Pământul este așternutul picioarelor Lui, Cerul este tronul Lui, și totuși a putut să aducă plinătatea Dumnezeirii trupește, și să O întrupeze într-un Om. Oh! Când, voi puteți măsura pentru sute de miliarde de mile în veacuri de timp, și niciodată nu măsurați pe Dumnezeu; și totuși un copil mic, culcat într-o iesle, a conținut plinătatea Trupului Lui-Trupul Lui. Iehova! Un paradox! Acel Dumnezeu mare, Care șade acolo în spate, să controleze o sută de milioane de sori strălucind pe planete, Care niciodată nu a început și niciodată nu s-a sfârșit, și să se întrupeze Însuși, într-un staul cu gunoi!

147 Și apoi noi mergem afară și dansăm și bem, și petrecem, într-o celebrare! Aceasta nu este o celebrare; este o venerare! Noi sărbătorim Crăciunul. Cum că Dumnezeu a făcut aceea, pentru ca El să poată muri, să ia locul unui păcătos.

148 A fost un paradox când un băiat mic, cu părul creț, băiat mic cu umerii aplecați, el probabil nu era nici de cinci picioare înălțime; și el avea șapte șuvițe atârând în jos în jurul capului, un mic sisii. Și el cobora pe drumul lui, într-o zi, să-și vadă prietena, și un leu a răcnit spre el.

149 A auzit cineva vreodată un leu adevărat cum răcnește? Voi ați auzit probabil, în aceste cuști și lucruri de pe aici. Dar aș vrea să vă spun, ei doar miaună atunci. Voi ar trebui să auziți unul sălbatic care într-adevăr răcnește. Stâncile vor cădea de pe deal, la o jumătate de milă depărtare; pietrele se vor rostogoli jos pe deal, acesta doar așa vibrează pământul. De unde vine acel răcnet, eu nu știu.

150 Oh, eu am văzut unul, într-o zi, el își ținea capul în jos, un leu mare bătrân cu coamă galbenă a răcnit la unul negru, pentru că, o coamă neagră, pentru că el a luat o bucată de carne. El a lăsat-o acolo, și el tot așa cum ar fi zis, "Acum tu să o lași în pace, eu merg jos să iau o gură de apă." Și el a mers jos să lăpăie apă. Când a venit înapoi, acesta cu coamă neagră linge pe ea. Bătrânul tătic doar s-a oprit, și-a pus capul în jos, și a dat drumul la un răgâit, și, eu zic, că pietrele s-au rostogolit de pe deal. Oh, vai! El ar zgudui orașul, dacă el ar fi răcnit așa aici. Un răcnet al leului, oh, el este feroce!

151 Și acel răcnet a mers spre acest prichindel cu părul creț, l-am numi noi, și ceva s-a întâmplat. Acel prichindel mic merge acolo și-l apucă de gură, și își pune o mână în acest fel și una în felul acela, nu nervos, și doar îl despică și-l lasă acolo jos. Acela-i un paradox. Ce a cauzat aceasta? Dacă veți observa citirea chiar înaintea ei, "Și," conjuncția, "Duhul Domnului a venit peste el." Aceea a făcut diferența. Și el a ucis leul.

152 Apoi într-o zi niște Filistenii au venit după el. El era neînarmat. Acolo au fost o mie de ei. Ei aveau sulite lungi și scuturi mari, și aceea era ca o ușă în fața voastră, în acel fel, scuturile. Doar gândiți-vă la un scut mare, din bronz acum, peste tot în fața voastră, cu coifuri de bronz, mari zale de bronz, și peste toate fluierile și tot, cu bronz; sulite mari, lungi ca acele... afară la stâlpul acela acolo, poate de cinsprezece, sau douăzeci de picioare lungime. Cu capete mari de bronz pe ele în felul acela, ascuțite ca un brici. Și ei l-au găsit pe acest prichindel venind din Palestina, să-și viziteze ceva prietenă de-a lui acolo jos. Astfel ei au zis, "Acolo este acel ins mic. Să mergem să-l luăm!" Un om l-ar fi putut lua cu capătul sulitei, doar să-l ridice și să-l scuture puțin, și el ar fi căzut drept în jos până la mâna lui, jos până la mânerul sulitei. Păi, el era doar un ins mititel.

153 Unii oameni, artiștii, încercând să-l deseneze pe Samson cucu umeri el nu putea intra în acest tabernacol. Ei bine, aceea nu ar mai fi o taină, omul de mărimea aceea. Samson a fost doar un lucrător micuț, dar Duhul Domnului este ce era mare. Vedeți? El ia... Aceasta-aceasta-aceasta este a dezonora Scriptura, să spui că el era un om de mărimea aceea.

154 Dumnezeu întotdeauna ia lucruri nesocotite și ignorante ca acelea, să Își facă lucrarea, vedeți. El ia ceva care nu este nimic.

155 Astfel acest ins mic stătea acolo, și dintr-o dată aici vin acești Filistenii și l-au înconjurat, să-l omoare. Și el a luat falca unui măgar care zăcea acolo, o vreme, a unui măgaruș, a luat falca de la măgarul acela. Și Duhul Domnului a venit peste el. Și acolo era un paradox, cum că el i-a bătut jos, cu falca unui măgar, prin acel coif gros de o jumătate de țol peste vârful capului, cu falca unui măgar! Păi, prima, acea falcă veche zăcând acolo, prima lovitură care el ar fi lovit-o, ea s-ar fi spart într-o mie de bucăți, peste vârful unuia din acele coifuri sau acele scuturi mari. Când, o mie s-au năpustit asupra lui, și el i-a bătut pe fiecare până la moarte. Paradox! Aceea a fost când Duhul lui Dumnezeu a venit peste el.

156 Oh, dacă noi am putea numai să fim fălcă în mâna lui Dumnezeu, acolo ar fi un alt paradox. Da, a fost.

157 A fost un paradox când Isus, Domnul nostru, a luat cinci pogăcele și doi peștișori, și i-a frânt, și a hrănit cinci mii. Și a adunat coșuri pline de rămășițe, bucăți mici care unii dintre ei nu le-au... Ei să pună patru sau cinci pești jos la masa aceasta, și patru sau cinci pâini, și apoi să meargă aici și să pună patru sau cinci pâini. Și unii dintre ei nici măcar nu au putut mânca tot, doar le-a lăsat zăcând acolo. Astfel ei le-au cules, coșuri pline de ele. Oh! Vedeți? Cum a făcut-o El? Este incredibil că un Om poate lua cinci pogăcele și doi pești mici, și să hrănească cinci mii, și să ridice șapte coșuri pline, rămase. Este incredibil, dar El a făcut-o. De ce? Acesta era Dumnezeu. Acesta era un paradox. Este incredibil, dar El a făcut-o.

158 A fost incredibil, și niciodată înainte sau după, pe o mare furtunoasă, și valurile erau așa de înalte încât scufundau corabia, când un Om a venit umblând jos peste acele valuri. Eu doar pot vedea de fiecare dată marile valuri înspumate venind în jurul Lui, doar se loveau și cădeau jos spre fund, și El umblă drept înainte, ca și cum El ar fi fost pe o bucată de beton. Umblând pe mare, în timpul unei furtuni! Lăsați știința să o deslușească pe aceea. Ce Îl ținea acolo sus? Ce l-a ținut pe marea aceea, când este de o jumătate de milă adâncime chiar acolo? Când valurile acelea mari, de multe ori mai mari decât acest tabernacol, pleoscăind, păi, păi, a umplut corabia mică și o scufunda în apă. Era udă înăuntru și afară, și se scufunda, catargele s-au rupt, și vâslele s-au dus, și toate speranțele de a fi salvați s-au dus. Și aici vine Cineva umblând pe apă! Un paradox, sigur, incredibil, nu poate fi explicat, dar El a făcut-o. Oh, da, El a făcut-o, a venit umblând pe apă. Este incredibil că acest același Unu...

O Dumnezeule, eu sper că aceasta pătrunde!

159 Incredibil, un adevărat paradox, că acest același Unu, Isus din Nazaret, ar alege un grup de pescari neștiutori pentru Biserica Lui, în loc de preoții bine instruiți și cultele din ziua aceea. Cum că un Dumnezeu care avea toată înțelepciunea, care putea umbla pe ape, care putea schimba apa în vin, care a putut lua cinci pogăcele și să hrănească cinci mii de oameni, și să ridice șapte coșuri pline rămase! Cum că același Unu, Dumnezeu care șade în Eternitate acolo, care este așa de strălucitor încât soarele își ascunde fața de El; tocmai totalitatea înțelepciunii și purității, și a înțelegerii și cunoștinței, Supremul supremilor! Și El să vină într-un loc unde o organizație mare a bisericilor sau adunat toate împreună și și-au instruit toți oamenii, și El să meargă jos și să adune un grup de murdari, pescari rău mirositori care nici măcar nu-și puteau scrie numele, și să aleagă acel fel de oameni să pună Biserica în ordine pentru Mireasa Lui. Lucru ciudat, nu-i așa? Se pare, cel puțin, că El ar fi luat pe cineva care era instruit.

160 El este Instructorul. El este Cel ce o face. Ciudat că El a făcut-o. În loc să ia oameni de biserică, El a luat pescari să o facă. Foarte ciudat, dar acela-i felul cum o face El. Este adevărat. Acesta-i un adevărat paradox.

161 Când Dumnezeu a luat un grup de ignoranți, așa cum i-am numi astăzi, "holy-rollers," săraci, în bunurile acestei lumi, și să reverse Duhul Sfânt peste ei, în camera de sus; în loc să reverse peste Consiliul

Sanhedrin, unde toți teologii stăteau, unde erau toți oamenii mari, unde capul tuturor bisericilor, unde cei ce au studiat în Scripturi, și au făcut o școală mare, bine instruiți, și așteptau după Mesia care vine, și știind că ei vor fi aceia care vor ieși să-L întâmpine, și să zică, "Mesia, Tu ai venit jos ca pe aripile unui avion, Tu ai șezut aici pe treptele templului, noi Te-am văzut coborând din Cer, de pe coridoarele de aur ale Cerului. Acum noi toți suntem instruiți și gata să mergem la lucru. Noi ne-am făcut școala, noi avem Diploma noastră de Arte, noi avem al nostru Ph.D., LL.D, și toate acestea. Noi toți suntem instruiți. Aici stăm noi, în număr de zece mii. Noi suntem gata pentru Tine. Vino înainte! Noi așteptăm, strigând, 'Vino!'"

162 Dar în loc de aceea, El merge jos și ia o grămadă de oameni care abia își cunoșteau dreapta de stânga. Așa este. Și i-a pus în camera de sus, și și-a revărsat Duhul Lui, O Dumnezeule, peste un grup de oameni ca aceia. În loc să ia Consiliul Sanhedrin, El a luat pescari. Nu este straniu că El nu a folosit educația lor? Aceasta i-a plăcut lui Dumnezeu.

163 Se pare că-i place lui Dumnezeu să-și facă Biserica Lui proprie un paradox. Același lucru îl face El chiar acum, făcând un paradox din Biserica Lui, ocolind pe toți marii îngâmfați, și toată treaba asta de acolo care este așa numită biserică. Și El va ... oricine pe care El îl poate lua în mâna Lui, le va deschide ochii și să vadă care este Adevărul, și să-l încerce cu Cuvântul lui Dumnezeu în timpul în care noi trăim, și să-i pună în Trup. Un paradox! Dumnezeu alege așa. El face Biserica Lui un paradox, oameni neobișnuiți, oameni ciudați.

164 Toți aceștia sus acolo în camera de sus, au ieșit acolo vorbind într-o altă limbă, clătinându-se ca oameni beți, clătinându-se și agitându-se. Femeile, Propria Lui-Propria mamă și toți aceia în camera de sus, au ieșit acolo afară, bâlbâind ceva care nimeni nu putea înțelege ce făceau ei, la început. Ei au avut limbi despicate așezate peste ei. Despicat înseamnă "împărțit." Nimeni nu a înțeles ce făceau ei. Ei bolboroseau pe acolo, și se comportau ca și cum erau beți.

165 Și acolo stătea un grup de oameni care au fost instruiți, învățați ai Evangheliei, teologi, dar Dumnezeu a ales (Dumnezeu) să ia și să-i lase să șadă în neștiința lor, cu educațiile lor înalte deștepte, și să vină aici și să aleagă această grămadă de inși care nu-și cunoșteau ABC-ul, și a revărsat Duhul Său peste ei, a făcut un paradox din ei. Da, Dumnezeu face aceea, El face asta pentru scopul Lui propriu. El Își face Biserica un paradox. Eu cred în ele. Eu o cred!

166 Așa ajută-mă, Dumnezeule, eu cred Cuvântul! "Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, și Acesta să fie Adevărul." Ce spune acest Cuvânt să facem, să o facem cum spune acest Cuvânt să o facem; nu contează cât de hazliu se pare, și cât de ciudat ajungeți să fiți, sau orice în felul acela. Stați cu Cuvântul. Voi sunteți numiți de modă veche, voi sunteți chemați aceasta, aceea, sau cealaltă, ce vă pasă oricum? Stați cu acest Cuvânt! Acesta este El, Adevărul. Nu luați ce spune altcineva. Luați ce a spus Cuvântul.

167 Aici cu un timp în urmă) un prieten lucrător... Eu doar am auzit-o spusă. Eu o cred. Într-o după-masă fierbinte jos în Georgia, el a vizitat cu acest... un farmacist. Bătrânul farmacist era un bun frate bătrân Creștin, plin cu Duhul lui Dumnezeu. Și el a zis, "Intră și stai jos, și să avem un-un coke." Ei ședeau acolo, bându-și coke-ul lor. El a zis, "Aș vrea să-ți spun ceva, și poate tu nu vei crede aceasta."

"Bine, să o auzim, întâi," a zis lucrătorul.

168 El a zis, "Eu întotdeauna am încercat să fac cât mai bine pentru Dumnezeu." El era un diacon într-o biserică. El a zis, "Eu întotdeauna am încercat să trăiesc la chemarea mea, și să fac ceea ce era drept." El a zis, "Eu niciodată nu am înșelat pe nimeni. Eu întotdeauna am mărturisit pentru Domnul meu, peste tot unde am putut." Și a zis, "Eu am, să... Medicamentele mele aici," a zis, "Eu am încercat să am cea mai înaltă clasă ce putea fi cumpărată. Eu nu am încasat în plus pe nimeni. Eu am încercat să fac tot ce era drept, ceea ce am știut cum să fac, să slujesc pe Domnul." El a zis, "Eu am să-ți spun ce s-a întâmplat."

169 A zis, "Fiul meu, care studiază să fie farmacist, la fel, să mă urmeze, el era în fața clădirii acolo într-o zi." Și a zis, "Aceasta era în timpul depresiunii." A zis, "O domniță a intrat pe-pe ușă," și a zis, "tu puteai vedea care era necazul ei. Și ea urma să fie mamă. Și soțul ei, și ei amândoi, sărăcăcios îmbrăcați." A zis, "Ei i-au dat rețeta fiului meu," și a zis, "să o completeze, căci femeia era în nevoie de acest lucru anume pe care doctorul l-a prescris pentru ea. Și a zis, el a zis, 'Acesta va fi așa de mult, așa-și-așa,' când cel ce urma să fie tată a întrebat 'Cât va costa?' 'Așa-și-așa.' El a zis, 'Domnule, eu nu voi fi în stare să-mi completez rețeta, sau completată,' el a zis, 'din cauză că eu nu am bani de loc.'"

170 Bine, el a zis, "Fiul meu a zis, 'Mergi drept în jos pe stradă acolo, doar o jumătate de bloc, sau un bloc, și întoarce la stânga, și vei vedea unde-este locul unde ei au caritate. Și du-te acolo la județ, și poate ei îți vor da banii să ai... sau un ordin, că ei vor plăti pentru această rețetă, căci (ea are) doamna trebuie să aibe medicamentul imediat.'" Și a zis, "El a ieșit din locul acela, a pornit."

171 Și a zis că el a ascultat la fiul lui. "Și ceva a zis, 'Oh, nu, să nu faci asta.' A zis, 'Femeia aceea are nevoie de asta.'" A zis, el s-a întâmplat să se gândească, "Acel rând lung de oameni de acolo jos! Este greu pentru un om sănătos să stea în rând, dar mai o mamă în starea aceea."

172 A zis, "I-am zis fiului meu, 'Du-te, cheamă-i, spune-le să vină înapoi.'" El a zis, "Și eu m-am repezit la ușă, și am zis, 'Veniți înapoi! Veniți înapoi!' Ei au venit înapoi. Și i-am zis fiului meu, 'Umple-o. Nu costă

nimic."

173 Și a zis, "Fiul meu mi-a dat rețeta, și am mers acolo și am umplut-o, și am umplut-o cât am putut de bine. Și am adus-o afară să o dau doamnei, și să-i spun că, 'Nu va costa nimic pentru aceasta. Că era în ordine, căci ea era în nevoie de aceasta foarte tare, și-și eu o să mă descurc fără aceasta, așa, banii pentru aceasta.'"

174 Astfel a zis, "Eu doar am început să pun medicamentele în mâna ei. Și, când am pus, m-am uitat la mână. Ea era rănită." A zis, "M-am uitat sus, și eu o puneam în mâna lui Isus." A zis, "Am învățat atunci, că Scripturile, ceea ce însemna, 'Ori de câte ori ați făcut la cei mai mici dintre aceștia, cei mici ai Mei.'"

175 A zis, "'Tu crezi asta?' acest ins mi-a zis. Păi, sigur, eu cred asta."

Acesta era un paradox, incredibil, dar este adevărat.

176 Ce spuneți despre marele Sfânt Martin, din Tours, Franța. Când el, fiind un soldat, era într-o seară venind jos pe o stradă rece, întunecată, și acolo era un... În această stradă rece, întunecată zăcea un cerșetor bătrân, culcat pe stradă, înghețând. Sângele lui îi îngheța în vene. Și Martin, încă nu era un Creștin. Și oricine care a citit istoria Bibliei, știe despre Sfântul Martin. Istoricul zilele trecute care încerca să ia cartoteca lui, acela era care l-am ales pentru-pentru a treia epocă a bisericii, Sfântul Martin, deoarece pe el l-au urmat semnele. Și Sfântul Martin sa uitat jos înainte... el era un soldat, și acolo zăcea acest om bătrân, culcat în stradă, înghețând. Și el s-a uitat, și el avea o manta; fără manta, el ar fi înghețat. El și-a luat cuțitul și și-a tăiat mantaua în două, și l-a înfășurat pe cerșetor în ea. Și-a pus cealaltă jumătate în jurul lui, și a mers umblând înainte.

177 În noaptea aceea, când a intrat în camera lui, și s-a așezat jos, el a auzit pe Cineva venind în cameră. El s-a uitat, aici venea Isus, înfășurat în acea bucată de manta. Aceea a fost chemarea lui la slujbă.

178 El a devenit un sfânt. El a vorbit în limbi. Școala lui era instruită. El a instruit oamenii lui chiar cu Cuvântul lui Dumnezeu. Lui nu-i păsa despre ce a zis Biserica Primară a Romei sau oricare dintre ei. El a stat drept cu Cuvântul lui Dumnezeu. El i-a învățat; vorbind în limbi, și punându-și mâinile peste bolnavi. Ei au înviat morții. Ei au scos draci. Un om, prietenul lui, a fost ucis, și el a mers și și-a pus trupul peste el, (a întrebat dacă-l poate vedea câteva minute), el și prietenul lui au venit afară umblând, împreună. De ce? Acesta era un paradox. Sigur, Dumnezeu l-a făcut.

179 Eu cred în paradoxuri. Da, domnule. Eu cred. Eu cred în ele, cu toată inima mea.

180 Era un paradox când, toți oamenii deștepți care au existat în lume, și Dumnezeu a pus cheia Împărăției în mâinile aceluia care era considerat "cel ignorant și cel neînvățat." Așa este. Unul dintre cei mai deștepți oameni din lume, din ziua aceea, era Caiafa, marele preot, alții erau împărații și regii, și marii bărbați de pe pământ, ca președinți și așa mai departe, toți acești oameni mari.

181 Și ce este cel mai important lucru în lume? Este Biserica lui Dumnezeu! Dumnezeu a făcut pământul, El l-a făcut pentru un scop: să ia o Biserică afară de pe el, o Mireasă. Și aceea-i cea mai importantă treabă din lume.

182 Și cel mai deștept om pe care-i avea El erau împărații și regii, și potentăți și monarhi, mari preoți și oameni de biserică. El ar fi putut lua pe oricare dintre ei. Dar a fost un paradox când El a chemat un om care nici măcar nu-și putea semna numele, și a zis, "Eu îți voi da cheile Împărăției. Orice legi tu pe pământ, Eu voi lega în Cer. Ce dezlegi tu pe pământ, Eu voi dezlega în Cer."

183 Zic, eu doar m-am gândit la aceea despre acea viziune, "Ce tu dezlegi sau legi."

184 "Ce tu legi pe pământ, Eu voi lega în Cer. Ce tu dezlegi pe pământ, Eu voi dezlega în Cer." Da, El a dat aceea nu la un mare preot învățat, Caiafa, ci la un pescar ignorant. Într-adevăr un paradox!

185 Îl vedem pe Pavel, un mic Iudeu cu nasul coroiat, pe drumul lui în jos, arogant, mergând jos să lege pe oamenii aceia care fac zarva aceea, și strigau, lucruri; să-i arunce în închisoare, făcând prăpăd din Biserică; l-au împroșcat cu pietre pe Ștefan, fiind martor la aceasta, și le-a ținut hainele. El-el era o teroare. Cum ar alege vreodată Dumnezeu un om ca acela?

186 Și, priviți, episcopii, toți apostolii, ei au zis, "Noi vom face o alegere, cineva să-i ia locul lui Iuda." Și pe cine l-au ales ei? Ei l-au ales pe Matia. Matia, eu cred că a fost chemat. Matia, da.

Matia, ei l-au ales prin tragere la sorți, și nici un lucru nu a făcut el vreodată. El se părea să fie un om neprihănit. Și Dumnezeu a ales pe cel mai mândros ins, cel mai rău om care era în țară, să-i ia locul. Paradox! Aceea este ce face Dumnezeu. Paradox!

187 A fost un paradox când acest Iudeu neevlavios, îngâmfat, mândros, rău, disprețuitor care era pe drumul lui, într-o zi, spre o cetate, să lege pe Creștini și să-i pună în închisoare, și când, dintr-o dată, el a fost doborât jos. Și când s-a uitat în sus, acolo stătea acel Stâlp de Foc, și un Glas a venit, zicând, "Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești?" Acesta era un paradox când el Îl putea vedea, iar restul lor nu-L puteau vedea. Vedeți?

188 Cineva a zis, "Oh, eu nu văd Aceea. Nu există un astfel de lucru acolo; da, tu nu vezi. Aceea este greșit." Despre aceasta astăzi, ei spun așa, "Eu nu cred așa ceva." Nu, sigur că nu. Cu certitudine nu. Dar există acolo,

acei de acolo care Îl văd. Sigur, dacă tu nu poți, tu ești orb, tu nu-L poți vedea.

189 Un ins mi-a spus, cu un timp în urmă, a fost cu câțiva ani în urmă, a zis, "Acum, dacă eu sunt în calea ta..." El a zis, "Acum, Pavel a lovit pe un om cu orbire." A zis, "Dacă eu sunt de la diavolul," zicea, "lovește-mă tu cu orbire."

190 Am zis, "Aceea nu trebuie în mod necesar să se facă. Tu ești deja orb. Înțelegi, tu ești deja orb. Tu ești cu cel mai rău fel de orbire, înțelegi." Am zis, "Ana, în templu, a putut vedea mai departe decât poți tu vedea. Și ea era oarbă, fizic." El era orb, spiritual. Sigur. Acesta era un paradox.

191 A fost un paradox când Dumnezeu a făcut așa numita erezie... Toată gălăgia aceasta, și strigătul, și laudând pe Dumnezeu, și vorbind în limbi, și oamenii care sunt disprețuiți și respinși, și numiți idioți și eretici; este un paradox când Dumnezeu, marele Tată al tuturor, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care a ales un grup de "eretici" să aducă mântuire la Biserica Lui, în loc de sistemul bisericesc bine instruit, teologic. Este un paradox.

192 Nu cu mult în urmă am fost într-un oraș în Washington, sau, eu cred că era Oregon. Și acolo era un-un reporter a venit, doi reporteri mici, aveau țigări în mână. Ei au venit înăuntru. Ei urmau să mă scrie, și, sigur, foarte bine, voi știți. Și ei mergeau înainte, zicând acest lucru și alt lucru. Și el a zis, "Și, și ești tu un holy-roller?"

193 Am zis, "Nu." Am zis, "Eu niciodată nu m-am rostogolit. Dar," am zis, "Eu-eu presupun dacă El mi-ar spune să mă rostogolesc, m-aș rostogoli."

194 Și așa a continuat vorbind în așa, voi știți. Și ea urma, și ea a zis, "Tsk, tsk, tsk, tsk," oh, mergea înainte. Am zis, "Doar lasă-mă să-ți spun ceva, domniță, tu scrie orice vrei tu. Tu ești o Catolică."

195 Ea a zis, "Așa este," A zis, "De unde ai știut că eu sunt o Catolică?"

196 Am zis, "Ei bine, tot în același fel cum știu și celelalte lucruri pe platformă, înțelegi." Am zis, "Tu ești o Catolică. Și tu mergi înainte și scrie, dar eu te avertizez chiar acum; în treizeci de zile de acum, să o scrii, și tu vei zăcea pe marginea unui drum, cu gâtul tăiat de sticlă de pe propria ta mașină, strigând după milă, și te vei gândi la mine de multe ori."

Ea a zis, "Nu ești Irlandez?" "Da."

"Au fost ai tăi Catolici?"

Am zis, "Poate înaintea mea."

197 A zis, "Ce s-ar gândi mama ta despre așa ceva, despre tine făcând în felul..."

198 Am zis, "Eu am botezat-o în Numele lui Isus Cristos. Și ea a primit Duhul Sfânt. Aha. Da."

199 Și am zis, "Acum, dacă tu vrei să mergi în felul acela, atunci eu voi lua numele tău și tu iei numele meu. Atunci dacă nu este așa atunci, după treizeci de zile, să o scrii în ziar că eu sunt un profet fals. Acum tu mergi înainte și scrie."

200 Ea a zis, "Ei bine, mi-ar fi groază să mă gândesc, când ajung în Cer, că o grămadă de ignoranți, așa cum este acolo sus la acea adunare, să domnească în Cer."

201 Am zis, "Tu nu vei avea mult necaz." Am zis, "Nu gândi că El..."

A zis, "Eu nu vreau să merg."

"Dacă tu, nu-ți schimbi gândirea și calea, tu nu vei fi Acolo, oricum, înțelegi." Am zis, "Deoarece, ei vor fi Acolo. Dumnezeu a ales aceea."

202 Acesta-i un paradox, că Dumnezeu a luat pe cei neînsemnați, vedeți, lucrurile acelea. El, Dumnezeu, a ales să aducă salvare lumii printr-un astfel de grup, un paradox, cu totul diferit de școlarii lor înalt instruiți și lustruiți, și teologii și lucruri. Dumnezeu doar ocolește aceea. Ia ceva ignorant mic și-l ridică, și își pune Mesajul Lui în el, așa cum a făcut El cu Ioan, cu uni dintre restul lor, Petru și aceia, i-a trimis afară și au predicat Evanghelia, și să aducă înăuntru Biserica Lui; și să-i salveze, și să-i aducă înapoi pe pământ, și aceea este tot ce este, vedeți. Și doar a lăsat tot acest lucru mare lustruit să meargă. Oh, vai, aceasta este sigur ceva! Eu așa...

203 Dumnezeu, când Dumnezeu a ales pe cei neștiutori și neînvățați, în loc de educație și învățați, pentru Mireasa Lui! Vă puteți imagina un om, alegându-și mireasa, să ia... un om cu cea mai înaltă, cele mai înalte puteri supreme.

204 Eu am ceva mic aici ce am vrut să spun, dar nu voi avea timp să o spun, despre o pildă mică care am văzut-o odată. Dar nu voi fi în stare să o spun. Eu o am însemnată aici jos, dar nu am timp pentru ea.

205 Dar, Dumnezeu și-a ales Mireasa Lui dintr-o grămadă de oameni ca aceea. Acum, oricine zice că aceea nu este așa, atunci voi nu vă credeți Biblia. Aceea este exact corect. Citiți-vă Biblia, aceea este exact așa.

206 A fost un adevărat paradox când Dumnezeu a ales nebunia predicării inspirate în loc de teologia înalt lustruită. Un om care nu știe, cu greu, să folosească "lovit, n-are, duce, aduce, cară," toate așa cuvinte ca

acelea, și-și să spună tot felul de-de lucruri din gramatica lui, și negramaticale, și orice alt lucru ca acela. Și Dumnezeu a ales aceea în loc să ia marii școlarizați lustruiți, care într-adevăr pot pronunța cuvintele și să le spună chiar corect. Dar i-a plăcut lui Dumnezeu să ia nebunia predicării inspirate, un plugar mititel care nu-și cunoaște ABC-ul, și să ia omul acela și să câștige suflete prin el. Când, amăgitori, cu totul lustruiți, doar conduc, orbul conduce orbul. Un adevărat paradox!

207 Oh, Cuvântul este așa plin de aceasta. Multe contexte de aici, sau texte, eu trebuie să-să ocolesc.

208 Este adevărat că, biserica mare strălucește și sclipește, cu teologie lustruită, în timp ce Împărăția radiază cu umilință, cei săraci și umiliți. Evanghelia nu strălucește, Ea radiază. Aurul proștilor strălucește; aurul adevărat radiază. Este o diferență între o radieră și strălucire. Noi știm asta. În timp ce marea biserică sclipește și strălucește cu învățați înalt lustruiți, scaune frumoase, crucifix peste tot peretele, și cele mai înalte și fine dintre structuri și clădiri, și mari lucruri cu turnuri, toate ca acelea; mica Împărăție, jos în ceva alee mică ca aici, pe undeva, radiază cu Slava lui Dumnezeu, umplută cu cei umiliți în inimă, vedeți, Dumnezeu lucrând în ei, vindecând bolnavii, și înviind morții, și scoțând draci, și așa mai departe în felul acela; doar îi lasă să treacă pe alături.

209 Acolo era o ministerială mare. Să nu uitați aceasta. A existat o adunare mare ministerială aici cu un timp în urmă, într-un oraș anume, unde uni oameni chiar de aici erau la adunare. Și ei au avut un anumit om care urma să... Oh, el era un teolog, "el avea mesajul pentru ziua aceea, pentru popor." Și el a studiat pentru două sau trei săptămâni asupra acestuia. Aceea a fost în ordine. Și când el a mers sus la platformă, fără nici o șifonare în hainele lui, vai, îmbrăcat cu cele mai fine lucruri, voi știți, a pășit acolo sus și și-a scos pieptul și și-a pus tot materialul lui pentru mesajul său. Și el într-adevăr a predicat un mesaj de o oră care nu putea fi atins, intelectual. Oh, cum și-a scos el pieptul, și a luat numele de LL. Doctor Așa-și-așa, dintr-o anumită școală. Acela era așa de înalt lustruit și învățat, încât el a adus o așa capodoperă la popor, de psihologie și lucruri. A zis, "A fost minunat."

210 Dar Creștinii care ședea acolo, întocmai ca la Consiliul de la Niceea, aceasta doar a întristat Duhul. Oh, aceasta era o capodoperă, sigur. Da, domnule. Aceasta avea toată lustruirea pe ea, ce putea fi. Dar poporul umplut cu Duhul Sfânt real, doar, "Ha?" Aceasta doar nu mergea cu... Acolo nu era Duh acolo să- 1 susțină.

211 Deci când el a coborât, el își avea capul cufundat, el a văzut că nu a mers acolo în ordine. El era dintr-o altă școală; și el era cu oameni pentecostali. Astfel când el a coborât de pe platformă, penele lui s-au lăsat în jos. A început să umble jos pe acolo, cu toate lucrurile lui sub braț, în acest fel, umblând jos prin adunare.

212 Acolo era un sfânt înțelept bătrân șezând pe partea dreaptă, s-a întins spre un alt om, și a zis, "Dacă el ar fi mers sus în felul cum a coborât, el ar fi coborât în felul cum s-a urcat." Asta este. Dacă el ar fi mers sus smerit, el probabil că ar fi venit jos plin de Glorie. Dacă el ar fi mers sus în felul cum a venit jos, el ar fi venit jos în felul cum a mers sus. Așa este. Un paradox!

213 Ascultați, în încheiere acum, doar pentru un moment înainte de rândul de rugăciune. Eu vreau să mai spun un cuvânt, vreo două, despre paradox.

214 Viziunile vechilor profeți încă sunt un paradox. Acesta-i neatins. Cine poate spune că un om, cu patru mii de ani în urmă, putea vorbi despre carăle fără cai îmbulzindu-se prin drumurile largi, unul într-altul. Profeții Vechiului Testament, cum au putut ei prevedea lucruri și să le prezică, înălțați prin Puterea lui Dumnezeu, care a văzut-o departe în anii care urmau să vină, și au prezis-o cu precizia de perfecțiune. Explicați-o! Este un paradox. Oh!

215 Un altul, aș vrea să vă dau unul mic, nesemnificativ. Dar, convertirea mea era un paradox. Eu spun aceasta cu dragoste și respect. Părinții mei s-au dus. Poporul mamei mele au fost toți păcătoși, vânau cu capcane, vânători, și oameni de munte. Poporul tatălui meu sunt toți bețivi, contrabandiști, cărțași, pușcași, omorându-se unul pe altul, cei mai mulți dintre ei au murit încălțați. Acolo nu era nici o pâclă de religie, în nici un fel, pentru noi. Și cum a făcut Dumnezeu... ce a fost Aceea care a venit în acea cabină mică veche de lemn acolo în dimineața aceea, pe care o vedeți pictată acolo pe peretele acela? Ce? Este cu totul diferit.

216 Dacă puneți un bob de grâu în pământ, va rodi un bob de grâu. Dacă puneți porumb în pământ, va rodi porumb. Dacă puneți un scăiete în pământ, va rodi un scăiete.

217 Dar acesta este un paradox! Fiecare din voi poate spune același lucru despre voi înșivă. Noi toți ne putem gândi la un paradox despre ce s-a întâmplat.

218 Aici este un alt paradox. Cum pot eu, după ce am predicat aproape treizeci de ani, să pot încă să mă înspăimânt de gândul acela de a merge Acolo? Cum poate fi aceasta? După ce am predicat de când am fost un băiețel, și acum aici un om în vârstă de cincizeci și doi de ani, și atunci să mă gândesc de a mă îngrozi... eu-eu nu Eu am știut că sunt salvat. Dar, mă îngrozeam la gândul... Dar dragostea lui Dumnezeu, într-o dimineață, a coborât în camera mea) m-a ridicat, și m-a dus într-un Loc unde erau cei răscumpărați. Într-adevăr un paradox!

219 Eu vreau să vă întreb ceva. Eu aș putea să o întrerup aici acum. Eu vreau să vă întreb ceva. Spuneți-mi, spuneți-mi, ce este Acela de pe fotografia aceea de acolo? De unde a venit El? Pentru ce este El aici? Știința

nu O poate nega. Ce este El în adunare, care stă acolo și purică pe oameni și le spune, "Acolo în urmă, ce ați făcut. Tu ești aici pentru acest scop. Tu ești aici pentru aceea"? Este incredibil pentru mintea științifică.

220 Acum, noi cunoaștem telepatia. Telepatia este, să zici ceva, ca și cum spui ceva și eu pot spune același lucru, vedeți, sau, eu vă citesc gândul, se întâmplă chiar atunci. Dar când vedeți că El vă spune lucruri care se vor întâmpla acolo departe de tot, aceea lasă telepatia în pace.

221 Este incredibil că Dumnezeu, în aceste ultime zile, așa cum El a promis că El va face, va face un astfel de lucru. Dar este adevărat, acesta-i un paradox! Același Dumnezeu care a avut întotdeauna paradox și le-a arătat, El este același Dumnezeu astăzi, deoarece El Își ține Cuvântul. Știința nu O poate nega, acolo este Acesta pe aparatul de fotografiat mecanic. Este un paradox, Dumnezeu!

222 Ce este Aceasta? În-în Exod, al 13-lea capitol, noi citim că Dumnezeu a dat copiilor lui Israel, care erau un model al bisericii de astăzi; așa cum ei au călătorit în mod natural, noi călătorim în Duhul. Duminica următoare noi luăm aceea, acum. Amintitivă, este totul despre aceea, vedeți. Acum, cum căci-căci unde ei au mers pe pământ, material, ca acesta, și Dumnezeu era cu ei; Biserica este așezată cu Cristos, în Locurile Cerești, în tărâmurile spirituale, mergând cu toate stăpânirile sub picioarele noastre. Aleluia! Da, domnule. Și ei au avut un Stâlp de Foc, o Lumină pe care au urmat-o. Oriunde a mers această Lumină, ei au urmat Lumina aceea. Mii de ani au trecut, sute și sute de ani au trecut, și Aceasta încă este vie. Un paradox! Același ieri... Împlinind Scripturile, El este aici ca o mărturie; nu din cauza noastră, ci din cauza că Dumnezeu a promis-O, că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. El era Acela care Moise a socotit, bogățiile lui Cristos, sau ocară lui Cristos mai mari bogății decât comorile Egiptului. Și ce era Cristosul care a mers înaintea Lui? O Lumină, un Stâlp de Foc.

223 El a zis, "Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu." El a făcut. "Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Chiar până jos la sfârșitul lumii, El va fi acolo, la fel. Ia te uită!

224 După moartea Lui, îngroparea, și învierea, Sfântul Pavel La întâlnit pe drum în jos spre Damasc, El era înapoi în acel Stâlp de Foc.

225 Aproape două mii de ani au trecut de atunci, și aici este El! Nu printre culte, nu o grămadă de învățați înalt lustruiți ai zilei, ci o grămadă de săraci și umili. Un paradox! Un paradox! La acei ce-L iubesc, Îl cred, mii în jurul lumii care L-au crezut, este să împlinească promisiunea Lui și a Noului și a Vechiului Testament. Aceasta este ceea ce este. Dar acesta-i un paradox.

226 A fost un paradox când Dumnezeu a promis să dea Împărăția la o turmă mică, în loc de o biserică mare organizată. "Nu te teme, turmă mică, este buna plăcere a Tatălui să-ți dea Împărăția." Acesta va... Este un paradox. Este un paradox.

227 Va fi un adevărat paradox, într-una din aceste zile, când Isus vine; și cei morți în Cristos vor învia. Această murire se îmbracă în nemurire, și răpirea Bisericii vine.

228 În aceste vremuri de Crăciun, când oamenii târguiesc, și dansează, și beau, și sărbătorească ceva despre care ei nu știu nimic, așa cum ei sărbătoreau ziua de naștere a lui Washington sau Lincoln, și nu se închină... Ei încă au pe Dumnezeu într-o iesle.

229 Când, Dumnezeu nu este într-o iesle. El a înviat din morți, și este viu pentru totdeauna, locuind printre noi, dovedindu-Se, ca fiind același Dumnezeu pe care părinții Niceeni l-au purtat, și în jos prin veacuri a venit de când era Ziua Cincizecimii. Același Dumnezeu care l-a întâlnit pe Pavel pe drumul Damascului; el a fost un misionar către Neamuri, și un mesager de la Dumnezeu, către Neamuri. Mesajul Neamurilor a început printr-o vizitare a Stâlpului de Foc, și se sfârșește în același fel.

230 Împărăția Neamurilor a început, împărăția lumii, care este lumea, a început cu o muștrare dintr-o limbă Cerească, în zilele Regelui Nabucadnețar; se sfârșește în același lucru, așa cum Duhul Sfânt s-a revărsat peste biserica Neamurilor, din zilele din urmă, să mustre națiunile Neamurilor din nou cu o scriere de mână pe perete. Scrierea de mână pe perete, că, Dumnezeu a pregătit Biserica Lui, El și-a pregătit poporul Lui, El și-a pregătit locul Lui, și ei așteaptă ca El să vină.

231 Și răpirea aceea! "Când trâmbița lui Dumnezeu va suna, și cei morți în Cristos vor învia, noi care suntem în viață și rămânem nu vom împiedica pe cei adormiți. Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna, cei morți în Cristos vor învia; iar noi vom fi apucați sus împreună cu ei, să întâlnim pe Domnul în văzduh." Un paradox, într-una din aceste dimineți, când mormintele se deschid și morții vor păși afară; când cei ce sunt vii vor fi schimbați, într-un moment, la o clipeală de ochi, și vor merge sus în văzduh să-l întâlnească pe El.

232 Întregul lucru este un paradox, Dumnezeu se mișcă printre poporul Lui. Voi credeți asta? [Adunarea zice, "Amin!" – Ed.] Să ne aplecăm capetele pentru un cuvânt de rugăciune.

233 Dumnezeule, acum de mai mult de o oră, și cam o oră și zece minute, noi am stat aici vorbind despre evenimente trecute și prezente, despre cum le împarte Duhul Sfânt, Doamne, așa cum Cuvântul lui Dumnezeu a făcut-o așa de grațios; arătând căci chiar Dumnezeul din Cer, Care a trăit în zilele din vechime, în aceeași

formă și același fel, trăiește astăzi. Aceleași minuni, și aceeași Putere care a fost peste profeții din vechime, care a fost peste Biserică la Rusalii, a fost peste Ana; și peste Agab, profeții Noului Testament în ziua aceea, care l-a corectat chiar pe Sfântul Pavel. Și Sfântul Pavel a intrat în necaz că nu l-a ascultat pe Agab, căci Agab... Deși el era un apostol, Pavel era, dar Agab avea Cuvântul Domnului, și el l-a avertizat să nu se ducă acolo sus. Dar Pavel a fost hotărât să meargă, și atunci el a ajuns în necaz. Și, Tată, întotdeauna noi ajungem în necaz dacă nu ne supunem Cuvântului lui Dumnezeu.

234 Noi vedem că tocmai Dumnezeu care a fost cu frații aceia acolo, este același Dumnezeu astăzi. Noi Îl vedem în fiecare manifestare. Și acesta este un paradox, Doamne. Lumea se uită, și își clatină capul, și zic, "Nu este nimic de Acesta." Credinciosul Îl acceptă și-L îmbrățișează, și știe că El este Dumnezeu cel viu.

235 O Tată, ne rugăm în această dimineață, că dacă ar fi cineva printre noi care încă nu este un credincios, ca aceasta să fie ora în care ei vor crede. O Dumnezeule, admite aceasta chiar acum în inima fiecărei persoane care este aici, care nu cunoaște pe Cristos ca Salvatorul lor, ca aceasta să fie ora când va fi un paradox înaintea lor; ca un păcătos rău nenorocit (prin natură un păcătos, născut în lume în păcat, format în nelegiuire, venind în lume vorbind minciuni, prin murdărie) să poată fi schimbat și făcut în neprihănirea Fiului lui Dumnezeu. Admite, Doamne, ca, ca acel mare paradox să aibe loc în inimile tuturor de aici în această dimineață care nu Te cunosc ca Salvatorul lor și Regele lor care vine, și sunt gata să Te întâlnească la ultima trâmbiță dacă ea ar suna astăzi.

236 Atunci ne-am ruga de asemenea, Doamne, ca să-Ți amintești de cei de aici care sunt bolnavi și suferinzi. O Dumnezeule, astăzi ne rugăm ca Tu să vindeci pe fiecare persoană care este bolnavă sau suferindă. Lasă ca ei să știe că Dumnezeu încă înfăptuiește paradox la oricine care va face să se împlinească Cuvântul Lui.

237 Noi știm căci Cuvântul Lui este un paradox. Când El promite ceva așa de nereal, pentru lume, ceva la care ei nu pot prescrie, aceasta-i-aceasta-i ceva dincolo de cunoștința lor și-și înțelegere. Dar când o inimă simplă va lua Cuvântul acela și-L va adânci în adâncimile ființei lui, atunci Cuvântul acela produce faptele vii ale acelei promisiuni.

238 Oh, cum Îți mulțumim pentru aceasta, că există oameni simpli care cred acest Mesaj. Noi nu căutăm o împărăție unde va stăpâni acea epocă atomică, ci noi căutăm o Împărăție în care Cristos va stăpâni în putere și măreție, de pace și glorie, pe pământ; nu unde ne vom presa picioarele în automobil, pedale de accelerație, sau să zburăm prin aer cu avioane cu reacție; ci unde vom șede în jurul Tronului viului Dumnezeu, oh, și-L vom privi, și vom vedea pe Acela Care a fost rănit pentru fărădelegile noastre și zdrobit pentru neleguirile noastre, pedeapsa care ne dă pacea era asupra Lui, și cu ale Cui răni am fost vindecați. Dorința inimii noastre, Doamne, de când a venit marele paradox la noi, ca noi să ajungem la El și să ședem cu El în ziua aceea. Admite aceasta, Doamne. Noi cerem aceasta în N urnele lui Isus.

239 Și în timp ce ne avem capetele aplecate. Mă întreb, în audiență în această dimineață, dacă la cineva i-ar place să fie amintit în rugăciune, și să zică, "Doamne Dumnezeule, îmi ridic mâna spre Tine"? "Și, Frate Branham, tu te vei uita și-mi vei vedea mâna, să te rogi pentru mine, ca un paradox mare să aibe loc în inima mea, ca atunci când îl voi întâlni pe Cristos în botezul Duhului Sfânt și puterea învierii Lui." Dumnezeu să vă binecuvânteze, în parte, și pe fiecare. Asta-i bine. "Ca eu să-l întâlnesc pe Dumnezeu." Și Dumnezeu să fie cu voi. "Eu Îl voi întâlni, și un mare paradox va avea loc în viața mea, și eu voi fi umplut cu Puterea Lui și slava Lui, și bunătatea și mila Celui care trăiește în vecii vecilor. Și într-o zi eu voi fi inclus în acel paradox care vine. Ceva care când..."

240 Pulberea acelor profeți zace acolo în pământ. Când pulberea martirilor care au fost mâncați de lei, și cu baliga leilor au fost risipiți prin praf, și peste tot pe pământ, dar totuși Cristos va învia trupul acela din nou. Aceasta merge să arate că El este învierea.

241 Când El a luat puțină tină din mâinile Lui și a pus-o pe ochii unui om care nu a avut ochi niciodată, a arătat că omul a fost făcut din țărâna pământului, și el s-a întors cu globii ochilor și a putut vedea Creatorul care l-a făcut.

242 Dacă Dumnezeu nu intenționează să învieze morții, atunci de ce a devenit El carne ca noi, și să meargă înapoi spre țărână, și să Se învieze din nou? De ce S-a înviat El dacă nu este înviere a celor morți? Oh, haideti să nu fim copii, ci să fim bărbați și femei în Duhul, să credem pe Dumnezeu cu toată inima noastră.

243 Ar mai fi un altul acum, înainte de a începe să ne rugăm? Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu, și pe tine. Da.

244 Tatăl nostru Ceresc, acum noi Îți aducem pe aceștia care șiau ridicat mâinile. Într-un fel sau altul, Duhul Sfânt și-a făcut calea Lui jos în inimile lor, acolo spunându-le, "Tu nu ești aici doar să mănânci și să bei, și-și să dormi, și să te trezești să lucrezi; și apoi să mergi înapoi, să mănânci și să bei și să dormi din nou. Voi sunteți aici să fiți fii și fiice a lui Dumnezeu. Voi sunteți aici să vă luați poziția și locul în Cristos. Și eu sunt aici în această dimineață să vă chem," ar zice Duhul Sfânt vieții lor.

245 Tată, cu rugăciune, singura armă de care eu știu, eu îi prezint Ție. Și eu-eu sfidez dușmanul care i-ar ține de la Tine. Eu pun, prin credință, Sângele lui Isus Cristos între dușman și ei, care i-ar ține de la această

experiență glorioasă a acestui mare paradox, de a primi Duhul Sfânt și a avea Viața Eternă. Căci ne dăm seama că acela-i singurul-singurul lucru ce există, singura soluție care ne este dată, pentru Viața Eternă, este să avem Viața lui Dumnezeu în noi, atunci este Viața Eternă în noi. Admite aceasta, Doamne, ca să se întâmple la fiecare care și-au ridicat mâinile. Și poate cei ce nu au avut curaj să-și ridice mâinile, admite-le lor, de asemenea. Acum, Tată, ei sunt ai Tăi. Eu Ți-i prezint, în Numele lui Isus Cristos.

246 Iar acum așa cum urmează să fie format rândul de rugăciune, Tată, eu nu știu cine va veni aici sus. Dar dă-ne un alt paradox în dimineața aceasta, Doamne. Fie ca ceva Putere tainică a lui Dumnezeu să se miște jos și să facă ceva așa cum Tu ai promis. Și aceasta va fi prima mea dată, Doamne, de când m-am întâlnit cu Tine zilele trecute. Mă rog acum ca Tu să admiți cererile oamenilor, prin Numele lui Isus. Amin.

247 Acum aș dori ca fiecare doar să se așeze, dacă puteți, doar pentru un moment.

248 Acum, oricine care are un cartonaș de rugăciune. Billy a venit jos în dimineața aceasta, așa cum a promis că va veni, și a dat cartonașe de rugăciune la unii oameni de aici. El a zis că nu erau prea mulți. Vreți să vă ridicați mâinile, cei care aveți un cartonaș de rugăciune. În ordine. Mă întreb dacă ați vrea doar să vă luați locul și să stați chiar pe aici, acei care au cartonașe de rugăciune. Unde, Billy, unde ești? Oh, în ordine. Stai chiar pe aici.

249 Acum, fiecare în rugăciune acum. Noi venim înaintea Domnului nostru Dumnezeu. Acum să cântăm cântarea aceea cu muzica, dacă vreți, așa cum Sora Arnold cântă acolo. Toți împreună acum, așa liniștit.

Crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai;
Crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai.

[Fratele Branham începe să fredoneze *Crede numai* – Ed.]

... crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai;
Crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai.

250 [Fratele Branham începe să fredoneze *Crede numai*, și apoi citește Marcu 11:21-24 – Ed.]

... *Petru amintindu-i a zis către El, Învățătorule, iată, smochinul care Tu l-ai blestemat s-a uscat.*

... *Isus răspunzându-i a zis către el, Ai credință în Dumnezeu.*

Căci adevărat Eu îți spun, Că oricine va zice acestui munte, Mută-te, și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că lucrurile acelea care le spune se vor împlini; el va avea orice zice.

De aceea Eu vă spun, că, Orice lucruri doriți voi, când vă rugați, credeți că voi le primiți, și voi le veți avea.

251 Isus a zis, odată când ei nu au putut înțelege că El era Cine era El, El a zis, "Dacă nu Mă puteți crede, credeți lucrările care le fac Eu. Și dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările Tatălui Meu, atunci credeți lucrările."

252 Eu tocmai am terminat, în dimineața aceasta, aducând Mesajul despre-despre un Paradox. Un paradox este ceva care este nerațional, dar este-este în realitate incredibil, zice Webster, dar este adevărat. Ceva care este incredibil, care nu-l poți înțelege, el este doar o taină.

253 Isus a făcut lucrările Tatălui Lui deoarece Tatăl era în EL De aceea au fost făcute lucrările, pentru că Tatăl era în Fiul. Voi credeți asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Că, în EL, El era Dumnezeu încarnat. Voi credeți asta? ["Amin."] Că, Dumnezeu Tatăl, care este Tatăl lui Isus Cristos, Marele Duh a locuit (în plinătatea Puterii Lui) în Isus Cristos, care era cortul lui Dumnezeu, făcut trup și a locuit pe pământ, reprezentând Cuvântul. Isus era Cuvântul. Biblia a zis așa, Sfântul Ioan, 1-ul capitol. Și Cuvântul era invizibil. Acum ascultați atent. Cuvântul era invizibil până când El s-a făcut trup, și atunci Cuvântul a devenit vizibil.

254 Și prin moartea Lui de jertfă la Calvar, și învierea Lui, pozițional a așezat Biserica Lui în tărâmul acela, ca același Dumnezeu invizibil să poată veni în persoană și să facă Cuvântul vizibil. Oh, vai! Eu-eu doresc ca biserica mea să poată primi asta. Dacă puteți vedea, prieteni, Dumnezeul invizibil făcut vizibil!

Acum ascultați. Să o studiem din nou acum.

255 Eu deseori am vrut să vin într-o biserică, am dorit să o văd, eu presupun, unde puteam să intru pe ușa din spate, ușa din față, oriunde era, să privesc peste o audiență și să văd o biserică perfectă, totul în ordine. Păcatul nu putea rămâne acolo; nu, Duhul l-ar da pe față, vedeți. El doar nu putea rămâne. Ca Anania și Safira, voi-voi doar nu o puteați face. Acolo nu ar fi păcat în acel-acel grup. Nu, domnule. Vedeți, Duhul repede îl divulgă chiar așa. [Fratele Branham își pocnește repede degetele de patru ori – Ed.] Nu contează ce a fost, cât de mic, aceasta va fi făcut. Vedeți femeii și bărbați șezând acolo sub Puterea Duhului Sfânt, Duhul lui Dumnezeu mișcându-se perfect, mișcând aceasta. Cineva a făcut ceva greșit în adunare, nu ar putea, ei ar fi... Ei nu ar putea, aceasta ar... Ei vin repede, îl mărturisesc înaintea lor. Duhul l-a apucat, să-l mărturisească, amândoi. Ei

vin, o spun, căci ei știu chiar atunci că va fi dat pe față. Așa este. Aceea este Biserica Dumnezeului cel viu. Cum inima mea bătrână, sârmană bătrână, acum îmbătrânește, cum am dorit eu să mă ridic și să văd o biserică ca aceea. Eu pot, încă. Eu sper. Lucrările perfecte ale lui Dumnezeu, fără păcat, acum, ar putea înțelege.

256 Acum aici stă un grup de oameni care așteaptă să ne rugăm pentru ei. Acum, ne dăm seama, dacă această Scriptură este adevărată... Și Dumnezeul Cerului, Care a putut crea o veveriță, a putut crea un berbec, a putut opri soarele pentru o zi întreagă, douăzeci și patru de ore, care a putut ține focul să nu ardă oamenii într-un cuptor timp de trei ore, El a închis gura leilor, care a putut învia morții, a putut umbla pe apă, a putut lua pogăcele și să hrănească cinci mii, acela-i Dumnezeu. Acelai Cuvântul făcut trup în ființe umane. Acum înțelege fiecare asta? Acum același Dumnezeu a promis că în zilele din urmă aceste lucruri se vor petrece iarăși, dar El nu o poate face până când există cineva cu care El să le poată lucra și pe care să lucreze. Vedeți ce vreau să spun? Acum haideți să credem asta, cu stăruire, cu toată inima noastră, că va fi în felul acela.

257 Acum aici stă un grup de oameni, cei mai mulți dintre ei îi cunosc. Eu cred... Eu-eu-eu nu cred, această prima femeie de aici din față, această fată, eu nu cred că o cunosc. Eu îl cunosc pe Fratele Way; și sora, următoarea de acolo, a Fratelui Roberson... sau soția lui Borders. Și eu nu cunosc pe omul următor. Eu ar trebui să o cunosc pe femeia următoare; eu nu știu, eu nu cred că o cunosc. Da, o cunosc. Și următorul, omul care stă acolo, dacă nu greșesc, acela-i fiul Fratelui Daulton. Și, prin rând acolo, eu practic cunosc pe fiecare de acolo.

258 Eu nu am nici o idee cine este... cine sunt oamenii, de unde vin ei. Dar acum, ceea ce au ei nevoie pentru acum este rugăciune. Unii din ei, desigur, este peste măsură, ei nu pot să pătrundă chiar exact ceea ce este.

259 Acum vrea fiecare din voi să vă uitați încoace un minut, fiecare din voi din rândul de rugăciune. Dacă eu aș putea să vă ajut, eu aș face așa. Vedeți? Și eu sunt aici să vă ajut. Dar singurul fel să fiu în stare cândva să o fac, să realez înapoi ceea ce v-a făcut Satan, este ca voi să mă credeți. Dacă mă veți crede doar, cu toată inima voastră, aceasta se va face.

260 Acum obișnuia să fie, în slujba mea, aceasta ar cauza viziuni. Viziunile răsăreau, și eu puteam spune oamenilor pentru ce erau ei aici. Și, voi, câți ați văzut aceea să se facă? Oh, voi toți, vedeți. Așa este. Da, eu încă o pot face. Oh, încă se poate face. Sigur. Da. Așa este.

261 Dar noi venim la ceva mai mare decât aceea acum. Noi ne ridicăm deasupra la aceea. Vedeți? Noi venim la acel Cuvânt vorbit. Și Satan va trebui să o facă; Acesta îl va lega într-un nod, și știind că voi Îl credeți! Să nu vă îndoiiți.

262 Aici, dacă vreți să știți dacă eu vă spun adevărul, dacă Duhul Sfânt este aici. Eu știu ce, fata aceea, ce este rău cu fata aceea. Eu nu o cunosc pe ea, dar eu știu ce este rău. [O soră zice, "Sigur. Posedată de demon. Posesiune de demon." – Ed.] Aceea este exact așa. Și el se bate cu mine cât poate el de tare, dar el va trebui să cedeze. Voi doar să o credeți. Doar să nu te îndoiești, soră. ["Da, Doamne. Nu mă îndoiesc."] Să nu te îndoiești. Este în ordine, soră. Tu, tu urmează să te faci... Va fi în ordine. Înțelegeți?

263 Aici este un om de culoare care se uită la mine, stând acolo în rând. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă eu țiaș spune care este necazul tău, mă vei crede a fi profetul Lui? Vei crede? Tu nu ești aici pentru tine. Copilul acela din spital se va face bine dacă vei crede. Crezi tu asta cu toată inima ta? Atunci mergi, mergi înapoi la locul tău. Eu pronunț Puterea lui Dumnezeu peste copil; diavolul să-l dezlege.

264 Micuțul Daulton care se uită la mine, tu ești aici pentru acel copil. Acel copil are ceva rău cu buricul. Nu-i așa? Du-te înapoi la locul tău, și crede-o, și el doar se va face bine.

265 Eu mă uit la o altă femeie care șade acolo, ea este D-na Stricker. D-na Stricker, eu nu am vorbit cu tine de luni de zile. Eu nu am nici o idee pentru ce ești tu aici. Tu crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este necazul tău? Vă va face aceasta pe toți să credeți? Tu ești aici pentru copilul acela care are ceva rău cu piciorul. Apoi, tu te rogi pentru un prieten din Africa. Aceea este exact așa. Aceea este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Acum dacă aceea este așa, D-nă Stricker, ridică-ți mâna. Vedeți?

266 El este aici, vedeți. Dar acea-acea slujbă va fi întotdeauna, dar aici vine alta. Voi credeți acum! Să nu vă îndoiiți. Nici unul dintre voi să nu vă îndoiiți. Când îmi pun mâinile peste voi, și cer ca aceasta să se facă, aceasta urmează să se facă. Singurul lucru, este întocmai ca a lua Cuvântul lui Dumnezeu. Singurul lucru, dacă voi nu-L credeți, nu se va face. Dacă voi Îl credeți, trebuie să se întâmple. Căci, ceva s-a întâmplat serile trecute acolo sus, și eu știu că tocmai Dumnezeu care a putut crea poate să o facă. În ordine.

267 Aș vrea ca fiecare să vă aplecați capetele. Fiecare în rugăciune. [Fratele Branham părăsește amvonul, să se roage pentru cei din rândul de rugăciune. – Ed.]

Tu diavolule care ai legat-o pe Sharon, această fetiță drăgălașă!

268 Dumnezeu, Care mi-a dat viziunea seara trecută, despre acel diavol fiind legat, și ai zis, "În sinceritate, tu îl poți lega." Și cu sinceritate în inima mea pentru acest copil, eu vin, Doamne, să cer milă și favor de la Tine, pentru ea.

269 Satan, eu te leg. În Numele lui Isus Cristos, părăsește acest copil. Mîntea ei și rațiunea să-i vină înapoi,

normal. Astfel Cuvântul a fost vorbit, așa să se facă în N urnele lui Isus Cristos.

270 Doamne Dumnezeu, pentru Fratele meu Way, fie ca Puterea lui Isus Cristos să lege puterea diavolului care îl leagă pe fratele meu. Și să-l elibereze, în Numele lui Isus Cristos.

271 Dumnezeu, această femeie mică săracă va fi ca prima de aici, în câteva săptămâni, dacă ceva nu se face pentru ea. Ea este soția fratelui meu, Fratele Roy. Doamne Isuse, dă-mi tărie acum. Tu Care ai dat viziunea, Tu niciodată nu ai dat greș. Aceasta niciodată nu a dat greș.

272 Tu duh de drac, care ai legat pe sora mea, eu te leg pe tine. În Numele lui Isus Cristos, să pleci. Aceasta s-a vorbit, așa să se facă! Corect.

273 În Numele Domnului Isus, izbăvește pe sora noastră de necazul ei. În Numele lui Cristos Care a promis, și a dat promisiunea, "Dacă voi ziceți muntelui acesta," Lasă să se facă, Doamne.

274 Peste această femeie, simțind ungera Duhului Sfânt în sală. Eu îmi pun mâinile, în N urnele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. În... Fie ca aceasta să se facă, căci a fost vorbit. Amin.

275 Peste această fetiță, JoAnn, Tu ai pus în gândul meu un exemplu despre o fetiță Creștină. Eu o eliberez în această dimineață, de acest lucru rău. În Numele lui Isus Cristos, fie ca cererea ei să-i fie dată.

276 Doamne Dumnezeu, peste această, perechea preaiubitului meu frate, Sora Thoms, îmi pun eu mâna. Cel rău care a legat; fie ca el să fie legat. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să fie liberă.

277 Peste sora mea, îmi pun mâna. În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, fie ca puterea dușmanului să fie legată. Și sora mea, ea va fi eliberată, din această zi.

278 Peste fratele meu, îmi pun eu mâinile, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Fie ca diavolul care ar vrea să rănească și să împiedice, să plece de la el. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

279 Pentru cererea sorei mele, mă rog ca Tu să o admiți, Doamne. Așa cum îmi pun mâinile peste ea, în N urnele lui Isus Cristos, lasă să se facă. Amin.

280 Pentru sora mea, Tată, așa cum îmi pun mâinile peste ea. În Numele lui Isus Cristos, fie ca cererea ei să fie admisă. Amin.

281 Prin credință simplă, Doamne, deși acesta-acesta este un paradox, punându-mi mâinile peste frați. În Numele Domnului Isus, lasă ca cererea lui să fie admisă.

282 Peste Sora mea Way, care a fost milostivă cu cei ce au avut nevoie de milă. Și este scris, "Ei vor avea parte de milă." Fie ca îndurărilor care ea le-a cerut, în această dimineață, să-i fie acordate, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

283 Doamne, această mamă mică, cu inima frântă, cunoscând cererea ei, O Dumnezeu Etern, lasă ca să-i fie acordată astăzi. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

284 Dumnezeu Tată, pentru sora mea, îmi pun mâinile peste ea, așa cum sunt însărcinat de Duhul Sfânt și printr-o viziune seara trecută. Fie ca cererea ei să-i fie acordată, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

285 Tată Ceresc, așa cum această soră vine aici sus să-și ia locul, ca să se pună mâinile peste ea. Admite cererea ei, O Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos, să se facă aceasta.

286 Tată Ceresc, așa cum mă prind de aceasta, de mâna sorei mele, fie ca Puterea lui Isus Cristos să-i admită cererea. Amin.

287 Doamne Isuse, așa cum apuc mâna acestei surori, și batista de care se ține, fie ca cererea ei să fie admisă. În Numele lui Isus Cristos, admite aceasta Doamne. Amin.

288 Dumnezeu Tată, în Numele Domnului Isus, fie ca cererea sorei noastre să-i fie admisă. Ce ea cere, fie ca ea să primească. În Numele lui Isus Cristos.

Crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai;
Doar crede numai, crede numai,
Toate lucrurile sunt posibile, crede numai.

289 Acum chiar înainte de eliberare, pot eu doar să mai am încă un moment, sau două, din timpul vostru. Un paradox, Dumnezeu a înfăptuit aceea. Chiar în prezența noastră, un paradox a fost făcut. Căci chiar când am început să merg la rândul acela de rugăciune, Ceva doar m-a ridicat, chiar exact în felul cum a spus El că va face. Vedeți, un paradox! Vedeți?

290 Și când Duhul era peste mine așa, eu puteam privi jos prin linie și să văd lucrurile acelea pe care oamenii aceia le vroiau, înțelegeți. Astfel, cel puțin trei sau patru dintre ei, sau ceva, ca să poată fi o confirmare, mărturie, că Dumnezeu niciodată nu ia un dar care este un dar adevărat. El doar adaugă la el, doar continuă să zidească mai înalt și mai înalt.

291 Acum eu cred, din toată inima mea, că voi sunteți vindecați. Amin. Eu o cred cu tot ce este în mine. Eu-eu o cred.

292 Acum, Isus v-a invitat să veniți la mântuire. Dacă ați vrea să veniți, voi ați primi Aceasta, căci El a promis-o. El a promis-o, acum să nu ne îndoim. Ci să o credem cu toată inima noastră. Acum, să nu vă luptați cu ea, doar să știți că aceasta trebuie să se facă. Aceasta trebuie să se facă. Isus a zis, "Vorbiți acest Cuvânt. Să nu vă îndoiti." Vedeți? Și El era chiar Acela.

293 Și viziunile acelea, din câte știu eu, din toată inima mea, nici o singură dată nu au dat greș, nici o dată. Și El a zis, serile trecute, și (acele) viziunea aceea care v-am spus-o, înaintea lui Dumnezeu la Care eu stau, că este adevărat, vedeți. El a văzut șarpele acela legat. El a zis, "Tu trebuie să fii mai sincer."

294 După aceea mă străduiesc, să fiu mai sincer. Și la fiecare care veneau aici în dimineața aceasta, am încercat să mă gândesc, "Dacă aceea ar fi mama mea, femeile acelea, dacă aceea ar fi sora mea care șade acolo în spate, dacă aceea ar fi soția mea care șade acolo în spate, sau unul dintre copiii mei șezând acolo în spate, cum ar fi dacă erau ei?" Încercând să mă pun pe mine în poziția lor, să fiu sincer. Și dacă ați observat, tocmai ...

295 Acum aceasta se întâmplă să-mi vină în memorie. Acolo zilele trecute, când am fost în California, și am stat la acel dejun al Oamenilor de Afaceri. Eu cred că-l am aici. Eu sunt destul de sigur. Eu m-am uitat la aceasta doar cu un timp în urmă, o profeție care a fost dată. Aici este, chiar aici. Aceasta a fost dată, după ce am stat și am predicat o predică grea. Și oamenii sunt aici în dimineața aceasta; Fratele Roy Borders, ca unul, care a fost acolo, eu cred, oriunde este Roy, era, da, șade aici; era acolo când aceasta a avut loc, și mulți alții care erau acolo. Când, un băiat care era Baptist, el era vărul lui Jane Russell, steaua de cinema; oricine poate veni la acel dejun care vrea să vină. Și când am terminat vorbirea, băiatul a venit acolo și și-a pus brațele în jurul meu, și a zis...

296 Când am coborât de pe o platformă, jos la alta, să vorbesc adunării, care, câteva sute erau prezenți. Și eu vorbeam despre o-o transmisiune care a mers prin națiune la ora nouă seara următoare. Aceasta se înregistra atunci. Și când aceasta ... eu am pășit jos pe acest nivel următor, să vorbesc alt timp, la acești oameni de aici. Și una dintre marile denominațiuni au avut unul din oamenii lor mari, stătea acolo, și era ofensat de Mesaj, vedeți, prin a spune...

297 Eu am vorbit despre cum am fost acolo în Phoenix, cu câteva zile înainte de aceea, și am văzut câteva roade diferite crescând pe un pom. Eu am văzut pe un pom de portocal, era grapefruit, lămâi, și eu cred tangerine, și tangelo, și toate acele lucruri diferite crescând, căci acesta-i un pom de citric. Dar am zis, "În fiecare an înfloresc și produce fructe noi. Dar acolo sunt numai ramurile acelea originale; când acesta rade... când pomul adevărat însuși produce o altă ramură, ea rodește același fel de rod care este în tulpină. Dar acești alți pomi își rodesc fructele lor, deși ei trăiesc din viața acestui pom." Am zis, "Aceea este ca organizațiile care sunt puse în Vița. Isus a zis, 'Eu sunt Vița.' Și de fiecare dată când Vița aceea produce o ramură, ea va fi întocmai ca Vița. Vedeți, Aceasta va avea același rod."

298 Ei bine, acest mare predicator din cea mai mare organizație Penticostală pe care o aveam, stătea acolo, și nu-i plăcea Aceasta, vedeți, zicea că eu nu am vrut să însemne în felul acela.

299 Dar m-am întors înapoi și am zis, "Eu vreau să însemne în felul acela, înțelegi. Eu am spus exact! Eu nu iau nimic înapoi."

300 Zilele trecute când am vorbit despre altarele acelea, fără să știu, fără să văd aceea în istorie. Eu niciodată nu am zis nimic încă, de la platformă, sub inspirație, care a trebuit să o iau cândva înapoi. Acum voi puteți numi aceea, Sămânța Șarpelui, sau orice doriți, orice erau Mesajele acelea, sau, Curva Cea Mare, împotriva cărora sunt așa de multe lovituri. Doar veniți, și nu ați vrea să veniți la mine cu Scripturi, cu aceasta, vedeți, să vedem dacă este corect.

301 Acest om a venit acolo sus, și-a pus brațele în jurul meu, și urma să zică... El a zis, "Frate Branham, nu vreau să fiu profanator, dar aceea ar fi putut face al 23-lea capitol al Apocalipsei. Tu știi, o altă Carte adăugată. Desigur," el a zis, "aceea nu ar fi în ordine, desigur, noi nu trebuie să adăugăm nimic la EL" Și chiar cum el a început să spună asta, el a început să vorbească în limbi. Și băiatul nu a știut ce înseamnă vorbirea în limbi.

302 Și imediat ce el a vorbit; chiar în fața mea era o femeie Franceză, din Louisiana, ea a zis, "Aceea nu avea nevoie de interpretare. Aceea era Franceza pură."

Și un om pe aici s-a ridicat și a zis, "Așa este."

303 Și înapoi de tot în spate era translatorul pentru UN., dânduși numele, niciodată nu a mai fost acolo înainte. El a zis, "Corect. Așa este."

304 Și aici este ce au ei împreună. Și fiecare din ei au avut același lucru când au venit împreună, fiecare din ei dând interpretarea, exact.

305 Și acest Francez, al doilea de aici, el a scris-o, pentru că el lua procese verbale despre adunare. Iată ce a scris el. "Eu, Victor Le Dioux, sunt un Francez, pur sânge, Creștin născut din nou, umplut cu Duhul Sfânt. Eu locuiesc la 809 North King Road, Los Angeles 46. Particip la Templul Bethel, Arnie Vick este păstorul nostru," un predicator Penticostal, cea mai mare biserică Penticostală din Los Angeles. "O traducere a unei

profeții peste Fratele Branham, dată de Danny Henry, în Franceză, în 11 februarie, 1961, la dejunul Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline; o adevărată traducere a profeției." Toți cei trei au zis că aceea era.

Pentru că ai ales cărarea îngustă...

306 Vedeți, chiar împotriva, eu a trebuit să umblu singur, vedeți. Eu pot înțelege asta. Moise a trebuit să-și facă alegerea, la fel. Vedeți? El nu a trebuit să o facă, dar el a făcut-o. Vedeți? "Calea cea mai grea; tu..." Vedeți?

Pentru că tu ai ales cărarea îngustă, cea mai grea cale; tu ai făcut... tu ai umblat în alegerea ta proprie.

307 Cu alte cuvinte, eu nu a trebuit să o fac. Eu pot să iau parte, să merg cu ei dacă vreau. Dar eu am stat cu... vreau să stau cu Cuvântul.

Tu ai ales decizia corectă și precisă, și aceasta este CALEA MEA.

308 Dacă veți observa, este punctată și subliniată. Dacă observați, este scrisă în Franceză, aceasta; vorbită în Franceză, verbul înaintea adverbului, vedeți.

Din cauza acestei decizii foarte importante, o imensă porțiune de Cer te așteaptă.

309 Acum, aceea este ceea ce m-am întrebat. Când eu mor, va fi aceasta? Atunci s-a întâmplat să mă gândesc, "Cerul nu este porționat în diferite porțiuni pentru noi acolo sus; Cerul este Împărăția Cerului care este în noi, pentru care cineva așteaptă." Vedeți? Acum priviți.

Ce o decizie glorioasă ai făcut tu!

Aceasta în ea însăși este cea care va da și va face să se îplinească uimitoarea victorie în iubirea Divină.

310 Vedeți, noi am spune-o, "În victoria uimitoare în Divina iubire," dar în Franceză aceasta ar fi "iubire Divină." Întocmai ca Germana sau oricare alta, vedeți, ei iau... ei pun verbul înaintea adverbului.

311 Acum vedeți ce a însemnat venirea jos la Iordan? Noi suntem aici jos acum. Să trecem dincolo acum. Să încetăm a ne juca. Să trecem de cealaltă parte acum, căci ea ne aparține toată. Este toată a noastră. Viziunile acelea niciodată nu au dat greș. Ele nu pot da greș, căci ele vin de la Dumnezeu. Eu o cred cu tot ce este înmine. Noi nu suntem simbriașul care va fugi înapoi în pustie. Noi vom trece Iordanul, despărțirea. Dumnezeu ne-a deschis Pecețile care sunt în spatele Cărții! Haideti să intrăm în acest loc grozav acum, căci Iosua a împărțit poporului moștenirea lor pe care Dumnezeu a lăsat-o pentru ei.

312 Și dacă ați observat acele mame Evreice, când ele erau în dureri și au dat naștere la patriarhii aceia. Eu voi ajunge la aceea, într-una din aceste zile, cu voia Domnului. Și a dat naștere la acei patriarhi; când ea a vorbit numele lor, în durere, ea de asemenea pozițional i-a așezat în locurilor în împărăție. Oh, vai!

313 Inspirația este-este un paradox. Vedeți, voi-voi doar nu o puteți prinde. Dar este inspirată, și Dumnezeu o mișcă chiar în locul ei, chiar-chiar în ora când nu te gândești.

314 Acum, dacă nu este foarte înzăpezit, și noi putem, cu voia Domnului, duminica viitoare aș vrea să vorbesc despre subiectul *Creștinism Contra Închinării Păgâne*. Și dacă puteți, aduceți-vă hârtia, orice doriți voi, pentru Mesaj. Mesajele vor fi din nou deseară, frate... unii dintre frați de aici, eu presupun, îl va aduce. Eu urma să stau, dar eu știu că mulți dintre oameni vor sta, și s-a prezis zăpadă din nou în această după-masă, să acopere drumurile, din Georgia și diferite locuri. Astfel eu... Cu voia Domnului, va fi duminica viitoare, eu urma să vorbesc același Mesaj deseară, dar eu îl voi pune până duminica următoare și atunci. Dumnezeu să fie cu voi.

315 Eu cred că Isus Cristos este Fiul Dumnezeului cel viu, născut de o fecioară, zămislit, Dumnezeu într-un pântec, un cort în care El să locuiască. Eu cred asta, în Cristos, El este Dumnezeul încarnat. El este Dumnezeu făcut trup. Când Dumnezeu Tatăl a venit în Isus Cristos, El era plinătatea Dumnezeirii trupește, în El locuiește toată plinătatea. Dumnezeu Tatăl a vorbit Cuvintele. Isus a zis, "Nu sunt Eu acela care vorbește, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine, El vorbește." De aceea pe această bază, El fiind făcut trup așa ca El să poată muri, Dumnezeu plătind pedeapsa pentru rasa umană, să răscumpere și să aducă sus, și-și să vină, să aducă împreună lucrurile pe care Propria Lui creație le-a pierdut în cădere, El a răscumpărat înapoi cu viața Lui Proprie.

316 Apoi, în a răscumpăra acești oameni, ca Evanghelia Lui să poată merge mai departe, "Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi. Mai multe decât acestea veți face voi, căci Eu mă duc la Tatăl. Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veți vedea; căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Acum noi suntem jos la sfârșitul lumii. Cristos s-a reîntors în forma Lui de Duh Sfânt, în plinătatea Puterii Lui, în Biserică, să Se manifeste. Este simplu. Este popor simplu.

317 Dacă ar fi cineva aici care ar putea fi suficient de norocos să aibe o educație bună, și poate să meargă la o biserică mare, să nu lăsați simplitatea acestei clase sărace de oameni să vă poticnească. Vedeți? Aceasta, nu este aceea. "Oamenii obișnuiți L-au ascultat bucuroși." Vedeți, aceștia sunt oamenii obișnuiți.

318 Acum există, există clase de oameni. Există unii care doar nu le pasă, doar trăiesc orice fel de viață, ei sunt afară pe străzi, și așa mai departe. Aceia nu sunt cei care L-au auzit. Și cei de felul clasic, ei nu au fost

acea care L-au auzit. Aceia erau cei între clase, oamenii obișnuiți, cei care sunt săraci dar totuși vor să trăiască curat și decent, și vor să trăiască pentru Dumnezeu, aceia sunt cei care-Laud.

319 Deci, fie ca voi și eu să fim acei oameni care-L vor auzi în această zi, căci eu cu adevărat cred că unul dintre cele mai mari lucruri care au izbucnit vreodată în lume izbucnește acum. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum eu voi preda serviciul Fratelui Neville.